Rie's Dagbog
2018
Fra Palermo til Burgogne

© www.troldand.dk

Saint-Jean-de-Losne
Macon
Lyon
Avignon
Marseille
Nice
Genoa
Calvi
Bonafacio
Olbia
Cagliari
Palermo

Ries dagbog

Fra Palermo via Sardinien, Korsika og den franske rivera til Saint Jean de Losne

Torsdag den 22. marts 2018
Det var jævndøgn i går, altså er det pr. definition forår i dag! Det kan man godt nok ikke se udenfor. Da vi landede i Palermo i går regnede det, og det er ikke holdt op endnu. Satser på at vejrudsigten holder hvad den lover, så det bliver bedre vejr i løbet af den næste uge. Chiaras fætter, taxachaufføren Stanislav hentede os i lufthavnen og kørte os til Galizzis værft, hvor Troldand lå fint poleret og malet i bunden. Sten konstaterede med det samme, at batterierne var ladet helt op og altså havde det godt. Efter forskrækkelsen sidste sommer i Vibo Valencia, hvor batterierne var helt flade, da vi kom ned, var det en stor lettelse at se, at de ikke havde taget skade. Og efter Bruno's og Jan's oplevelser med en ubuden mus ombord, var vi lettede over, at der ikke var spor af noget levende om bord! Vi fandt med lidt besvær en ledning, så vi kunne få strøm, og så satte vi (el)varmen på. Også dieselvarmeren fungerede med det samme. Fint! Der var lidt køligt og meget fugtigt da vi kom, så det var godt at få varmet alt igennem (og i en fart). Intet spiseligt havde vi om bord, så vi gik op til det nærmeste spisested for at få lidt aftensmad. Var tilbage allerede ved ti-tiden, og efter en lang rejsedag var det fint at komme tidligt på køjen. Sov rigtig fint.
Båden var stadig tom (for mad) her til morgen, så morgenmaden bestod af te, cantatuchi og Fernet Branca, men så var vi også klar til at handle. Turen gik op til supermarkedet og vi fik fyldt alle lagrene op. Da vi kom tilbage meddelte Giovanni, at Troldand kunne komme i vandet i dag, og ikke som oprindelig aftalt i morgen. Han har har nok også tjekket vejrmeldingen: Det ser ud til at blive rigtig surt vejr i morgen. Ikke fordi det ikke var surt i dag: vi fik båden i vandet i den to timers pause, der var i regnvejret. Lige så snart vi lå på vores plads, og vi havde sat cockpit-teltet på, så stod det igen ned i stænger, men vi kunne da heldigvis krybe nedenfor i læ!
Herefter blev der bygget rede og vi kom ikke i land mere den dag. Sten lavede Vitello Tonato og vi nød en flaske rødvin dertil. Men så var vi også færdige og gik på puden.

Fredag den 23. marts

I et ophold i regnen, kom Troldand i vandet

Fik os en rigtig god nats søvn, og vågnede veludhvilede. Men det var ikke rigtigt vejr til at stå op i, så vi tog den med ro. Måske ville der komme noget opklaring i vejret i løbet af dagen og vi satsede på indendørs-projekter indtil da. Sten installerede en ny antenneforstærker til TV'et og jeg nussede rundt og lagde de sidste småting på plads. Sten havde medbragt en 50 år gammel (mindst!) cigarkasse, som han havde tænkt kunne bruges til at skjule den el-installation, han havde lavet til det ledningsfrie håndsæt til VHF'en. Det 'virkede' og det blev så flot. Regnen hørte op først på eftermiddagen, og vi fik gået os en tur op til det allernærmeste mini-supermarked for at se om de havde batterier. Vores termometer er blevet træt og vi synes det er så rart at vi kan se temperaturen udendørs, så det fik vi lige fikset. Bådens ure har også fået nye batterier og er stillet om til sommertid, som begynder i overmorgen; så må vi håbe at vejret også indstiller sig til sommervejr!

Lørdag den 24. marts
Endnu en nat hvor regnen trommede på ruftaget! Da vi vågnede var det blevet til støvregn; det lignede ikke rigtig noget, men vi blev meget våde på vej til toilettet. Det så på vejrudsigten ud til, at skulle klare lidt op i løbet af dagen, så vi tog en rolig formiddag. Da det klarede op hen på eftermiddagen gik vi op til

Teatro Massimo operaen og fik billetter til 'Fra Diabolo' til i morgen sidst på eftermiddagen (for den uvidende er det en fransk opera-comique fra 1830 af Daniel Auber, der bla er filmatiseret med Gøg og Gokke). Derefter gik vi så med til det store marked og fik købt os nogle soltørrede tomater.. og noget italiensk nougat....ummm! På vejen tilbage spiste vi frokost hos Zia Pina og blevet taget fint i mod der. På vejen hjem fra Zia begyndte det at dryppe igen.... ja, vejret er stadig lidt surt i Palermo.

Søndag den 25. marts
…. og det er stadig meget surt vejr i Palermo: regnen stod ned i stænger, da vi vågnede i morges, og det ser ikke ud til at blive meget bedre før i slutningen af ugen, men det går nu nok. Bliver det først ordenligt vejr er det jo hurtigt at få sejlene på, og heldigvis har vi ikke nogle aftaler vi hænger på i den nærmeste fremtid.

På vej til opera... mellem bygerne

Dagens eneste projekt var at gå i Teatro Massimo og se operaen Fra Diavolo klokken halv seks. Var meget spændte på, om vi kunne nå derop i tørvejr, men det lykkedes. Regnen stilnede af ved femtiden, og det var næsten tørvejr da vi gik derop og også da vi skulle hjem. Det var en opera af Francois Auber.... en speciel oplevelse, en let opera uden nogen sing-along numre og med en meget levende scenografi, hvor teateret flittigt havde brugt deres nye lys/billede arrangement. I perioder var det meget flot, men i andre perioder meget distraherende. På vej hjem fik vi os en pizza på en lille restaurant tæt på havnen.

Mandag den 26. marts
Det regnede ikke da vi vågnede, og på vejrudsigten ser det ikke ud som om at der kommer meget regn i dag. Det er også blevet lunere, så der er håb forude. Der bliver gjort lidt rent ombord og lavet lidt kontor. Sten skal have lagt nogle billedserier op på hjemmesiden, så livet går sin vante gang her ombord.

Tirsdag den 27. marts
I dag er det Ste'ens fødselsdag- hurra!- hurra!- hurra! OG solen skinner og det bliver godt vejr i dag!

Stens fødselsdagskage fra Chiara

Lidt op ad formiddagen ringede Chiara og spurgte om Sten var på båden. Så kom hun ned med en flot fødselsdagskage til ham! Det er da rørende! Stens fødselsdagsgave - den nye genua - kom op og 'hænge' i dag, det var spændende. Den passede perfekt, men den føles tung at arbejde med, men det skyldes nok at den stadig er meget stiv i sejldugen. Derefter havde vi lige lidt besvær med at få beskyttelsesposen til at sidde ordentligt, men det lykkedes også efter et par forsøg og lidt justeringer. Utroligt,vi har gjort det så mange gange og så hiver jeg alligevel fat i det forkerte fald. Så fortsatte vi ufortrødent om eftermiddagen med at sætte storsejlet op, og dette bød slet ikke på nogen problemer. Så nu er Troldand klædt på, og så er der snart ingen vej udenom: dækket skal poleres!

Onsdag den 28. marts
Også i dag havde vi en fin vejrudsigt, så straks efter morgenmaden gik jeg i gang med at vaske lidt (meget lidt) tøj.
I vinters har de flyttet Troldand på pladsen. Det var vi helt indforstået med, men i den operation er de kommet til at løfte lønningslisten. Ikke heldigt, men værftet påtog sig med det samme ansvaret og den lokale snedker skal lave det. Vi har ventet på at det skulle blive tørt, så han kunne komme i gang. Det er tørt i dag og han er gået i gang, så det blev ikke i dag at der skulle vaskes dæk. Det venter til han er blevet færdig.

Torsdag den 29. marts
Der blev også vasket lidt tøj til formiddag, for vejret var dejligt fra morgenstunden. Efter morgenmad gik til vi Carrefour og handlede. Da vi kom tilbage lå der en dansk båd ved vore bro. Chiara var der og erklærede glad, at nu var vores venner kommet! Det var Kirsten og Per på Ronja, en Monsun der har tilbragt vinteren i Trapani. Nej, vi kendte dem ikke, man de havde reageret på et opslag, jeg havde slået op på FaceBook-siden Middelhavssejlerne. De havde skrevet, at de var ved at klargøre Ronja og at de ville komme til Palermo i denne uge. Det havde vi havde nævnt det for Chiara, og værftet havde været klar og hjulpet dem ind på plads. Nu kender vi dem! søde mennesker (Per og Kirsten), som er kommet ned gennem kanalerne og nu på vej til Grækenland, så vi kan virkelig udveksle erfaringer.

Skærtorsdagsprocession, Palermo

Om eftermiddagen gav vi dem en guidet introduktionstur i Palermo og undervejs stødte vi ind i en Skærtorsdags-procession. På vej tilbage til bådene fik vi os en øl og da vi havde siddet der lidt, kunne vi mærke at det ikke rigtigt var forår endnu, vi måtte have vores trøjer på .... men det kommer nok det gode vejr!

Langfredag den 30. marts
Ingen projekter i dag, egentlig skal dækket snart vaskes, men vi skubber det foran os (som Sten siger: jeg er en god katolik og udsætter gerne til i morgen hvad der kunne være gjort i dag). Det var varmt i dag og jeg fandt shortsene frem og nød at få lidt sol på benene.
Vores ex-svigerinde Inger, der bor i Järna (nær Stockholm) har været udefor en frygtelig oplevelse: hendes hus er brændt, helt ned! Det eneste hun fik med sig ud var sit pas og hestenes papirer (hun opdrætter heste). Da jeg så på 'Fjæset' at de havde sne i Järna, og jeg kunne se på vores vejrudsigter at vejret kun bliver bedre her, så besluttede jeg mig for, at hun skulle have den islandske sweater, jeg har liggende her på båden. Jeg fik den pakket ned i en plastik pose og fandt hendes adresse, og så gik vi i byen for at finde en kuvert, kasse eller lignende, den kunne pakkes i inden vi gik på posthuset. Gik ind i en forretning, hvor de trykte og kopierede ting og sager; de havde ikke noget af den slags, men Sten fik sig talt til at få en kasse, der havde været papir i, og vi fik trøjen ned i den og damen hjalp os med at klistre kassen til. OK så videre til posthuset. UBS, sådan en kasse var ikke reglementeret, den skulle pakkes ind i brunt papir! De forstrakte os med brunt papir og vi fandt et hjørne på posthuset, hvor vi kunne pakke kassen korrekt ind. SÅ skulle der udfyldes to sedler til pakken, med vores og Ingers adresse OG så skulle adressen også skrives på det brune papir. Alt dette lykkes så nu er trøjen på vej til Järna!
Det blæste op hen på eftermiddagen og vinden kom fra syd så Troldand blev presset ind mod broen, vi prøvede at flytte hende lidt bagud, men det lykkedes ikke rigtig, selv om vi brugte motoren for at hjælpe os.
Næste projekt i dag var så at gå op i byen for at se på Langfredags-processionerne. Var inviteret på drinks på Ronja klokken fire, og derefter gik vi op i byen for at se på festlighederne. Det er i dag at Jesu kiste skal bæres fra kirken rundt i byen. 'Han' efterfølges af Madonnaen, der også

bliver ført rundt, fulgt af orkester der spiller sørgemusik med dæmpede trommer. Det er fascinerende at se, hvor meget folk går op i det. Fik set to processioner og hele byen var på mærkerne. Desværre var Zia Pina lukket, men vi fandt et lille pizzeria, hvor vi fik fine pizzaer. Det var rigtig lunt også her til aften, også selv om det blæste, så vi fik ikke brug for de medbragte trøjer og sokker.

Langfredagsprocession i Palermo

Lørdag den 31.marts
Vejrudsigten meldte og stærk sydlig vind igen i eftermiddag, så til formiddag slækkede Sten forfortøjningerne ud, satte Troldand i bak og det lykkedes for ham at trække båden 30 centimeter længere ud. Nu ligger vi så svinebundet, men væk fra broen og det er vel ok.

Efter Jesus i kisten følger Jomfru Maria

Søndag den 1. april
Det er stadig påske, så vi kommer hviledagen i hu og holder den hellig. Fik lyttet til noget musik og fik læst i nogle bøger, mens det ruskede udenfor.

Mandag den 2. april
Da vi kom forbi Zia Pina i går, hvor der var åbent til frokost, spurgte vi om de også havde åbent mandag.... vi fik et svar, som vi tolkede som et ja, men det var en misforståelse. Så vi måtte finde et andet sted at spise frokost med Per og Kirsten. Fandt et hyggeligt sted på pladsen over for museet. Der delte vi en samling antipasti og fik bagefter nogle den sicilianske specialitet involtini (som ikke er indvolde men kød der er rullet om noget fars og stegt) og risotto. Per og Kirsten venter deres datter Emilie på besøg i aften og Per skal i morgen hjem og arbejde i ti dage, så der er udskiftninger i besætningen på de gode skib Ronja.

Tirsdag den 3. april
De var vist tidligt oppe på Ronja i morges, for Per blev hentet klokken halv seks af Chiaras fætter Stannislav, der kører taxa. Efter mange og lange overvejelser, har vi besluttet os til at dækket skal vaskes i dag! Så der blev vasket, og sprøjtet med vand! Efter meget kort tid, var jeg våd til skindet fra livet og ned. Og vasket blev der, dækket og overbygningen var SÅ flot da vi var færdige, - det var så det! I morgen skal der så poleres!

Onsdag den 4. april
Jeg hader at polere dæk, arbejds-stillingerne er så håbløse og jeg er øm over hele kroppen når det er overstået. Havde en aftale med Kirsten og Emilie om at spise frokost hos Zia Pina klokken et, nu skulle det lykkes at spise der. Det er dejligt at have en bagkant, når man har sådan et hadeprojekt i gang, for så bliver man færdig.. og det blev vi også. Fik en fin frokost hos Zia Pina. Efter frokost fortsatte Emilie med sine kirkebesøg, hvis hun skal nå at besøge alle kirkerne her i byen inden hun skal hjem lørdag, så skal hun også holde tempoet oppe.
I dag fik vi så afregnet med værftet. Lige inden frokost var Sten oppe og snakke med med Giovanni og Chiara, og fik det sidste på plads. Har nu betalt frem til den 24. april (ja faktisk kan vi vist blive liggende uden at betale yderligere helt frem til 1. maj), så vi har stadig god tid til at blive klar, og til at vente på at vi får lidt bedre og først og fremmest mere stabilt vejr.

Torsdag den 5. april
Udflugt med ”Ronja Adventures” til Monreale. I Monreale ligger en katedral som Emilie skulle se og vi fik lov til at følge med. Skulle med bus og det gik fint med den gratis bus oppe fra bunden af Cala'en og op til Det Normanniske Palads, hvor vi skulle skifte til en rigtig bus. Vi gik ind og havde penge klar til at betale, men chaufføren vinkede os ind og sagde noget vi ikke forstod.... sااeehh.... kom der kontrol, og så vankede der afgift på 4x €50!!.... mon ikke mit blodtryk steg og steg, men Sten, som bliver behandlet for forhøjet blodtryk, bliver i sådanne situationer helt iskold og WC-agtig. Så da vi stod af bussen, blev der forhandlet: Først nægtede Sten at betale fordi vi mente at buschaufførens italienske udgydelser havde betydet, at han ikke havde flere billetter, og han lod os jo stige ind (det var imidlertid angiveligt sådan at man faktisk ikke kan købe biletter i bussen men skal købe disse på forhånd i en kiosk) og Sten bad om at man tilkaldte politiet. Nu er pointen så, at når sagen er helt tilspidset, skal der findes en løsning så ingen taber ansigt (og som Sten siger, i Italien kan alt forhandles). Vi slap med én afgift... ikke fire..og så var Sten gode venner med kontroløren bagefter... og der blev rykket hånd og udvekslet høfligheder mens kvitteringen blev skrevet ud; men for at være helt ærlig: var turister i København sluppet så billigt?
Nå- det var så det. Katedralen var flot, rigtig flot. Også en af de katedraler som normannerne har bygget, stærkt inspireret af de arabere der også var en del af Palermo på den tid. Katedralen blev bygget her omkring her år 1166 fordi kalifatet havde erobret området omkring Palermo, så katedralen i byen kunne ikke bruges. Nød meget at gå rundt i kirken og se på alle de utrolig flotte mosaikker, mange med guld, så lyset i kirken var utrolig smukt.
Udsigten her oppe fra Monreale ud over Palermo ned til Cala'en og sletten omkring byen var utrolig flot. Der er en masse tavernaer omkring katedralen og vi fandt selvfølgelig en, der serverede lækre antipasta og lokalt produceret øl, så det blev en hyggelig frokost. Derefter gik turen tilbage til Palermo og denne gang havde vi købt billetter inden vi steg på bussen, og der var selvfølgelig ingen kontrol. Stod af bussen ved Det Normanniske Palads for at gå tilbage til bådene. Desserten havde vi jo sprunget over efter frokost, så vi skulle have is på Via Roma på vejen. Det fik vi- og i rå mængder! Gik lige forbi Teatro Massimo for at købe billetter til Il Puritani (en Bellini opera), Så var det gjort, og så skiltes vores veje Kirsten og Emilie handlede og vi fortsatte til Teatro Politema og købte billetter til en Mozart klaverkoncerter på lørdag..... Vi er da blevet meget kulturelle, hvis jeg selv skal sige det! Var lige et smut inde i en skoforretning og købe et par sejlersko til mig. Sten vil ikke følges med mig, når jeg går i de gode gamle lyserøde sejlersko jeg købte i Barcelona og som er blevet levetidsforlænget..?

På udflugt med Ronja Adventures til Monreale, med flot udsigt over Palermo

Fredag den 6. april
Ja, så var der ingen kære mor! Polering af dæk, anden gang! Det gik fint og så var det overstået.

Lørdag den 7. april
Det er weekend og der er poleret dæk, så udestår bare cock-pittet, men så er vi også klar. Stens Camper sandaler som var hans pæne sandaler er ikke ret pæne mere, så han er klar til et par nye sandaler, og de skal være magen til. Fandt på nettet ud af, hvor der ligger en Camper butik og gik der op. Stens sandalmodel er udgået. Og så bliver det jo svært... man skifter ikke sådan lige sandalmodel ud, det skal overvejes. På vejen tilbage gik via markedet og fik købt lidt tørrede tomater i olie og lidt italiensk nougat.
Der blev læst bøger, Sten var lidt på kontoret og så skulle vi vare vaskes til udringet for vi skulle til Mozart koncert i aften. Det var Mozarts klaverkoncerter no. 20, 21 (Elvira Madigan koncert) & 25. Det foregik i Teatre Polytema

Garibaldi, hvor vi ikke havde været før, så det var en fin plan. Akustikken var fremragende og det var virkelig en oplevelse. Vi havde bestilt bord på Tavernachia, hvor vi tidligere har fået fremragende mad, og det fik vi også denne gang. Efter et dejligt måltid ville Sten betale og det foregår på Tavernaccia ved kassen (ikke ved bordet). Sten havde fra vore tidligere besøg glemt, at der kun modtages cash (ingen kreditkort, så myndighederne kan snage i omsætningens størrelse). Sten der kun havde ganske få kontanter i tegnebogen måtte derfor bede sig undskyldt et øjeblik, mens han gik på toilettet for at komme til pengebæltets reserver (ikke noget man står og gør i det offentlige rum), og så tror jeg jeg skal overlade beskrivelsen af det videre forløb til billedredaktøren (Sten):
Da jeg endnu ikke havde hørt hvad regningens størrelse var, men forventede noget i størrelsesordnen €50 skulle der, for en sikkerhedsskyld mindst to €50 sedler ud, og da der i alt var tre til rådighed kunne jeg lige så godt flytte dem alle over i tegnebogen. Nu er et lille toilet ikke det nemmeste sted at manipulere med et pengebælte, hårdt foldede pengesedler og en tegnebog. Jeg 'deponerede' derfor som en mellemstation sedlerne på toppen af den væghængte cisterne. Da næste del af processen skulle udføres (altså fra cisterne til tegnebog) var der imidlertid kun to €50 sedler. Hvor f'.. var den tredie? Lå den stadig i pengebæltet? 'nej', på gulvet? 'nej', i min lomme, 'nej'. Nu breder panikken sig for alvor (OK det er kun €50 men alligevel). Er sedlen faldet ned bag cisternen? 'nej' det synes ikke muligt og i en slags panik tager jeg låget af cisternen, hvor min €50-seddel så smukt flyder rundt; den bliver fisket op, tørret forsigtigt i toiletpapir og deponeret i tegnebogen.... ja, ja, ja grin bare.
Efterskrift: Således forberedt vender jeg tilbage til kassen og får forevist regningen. Det ser ud som om der står €28, men det kan ikke være rigtigt og omvendt synes alternativet at være €68, hvilket er lidt i overkanten, men dog muligt og altså kræver at begge de to tørre €50-sedler skal frem af tegnebogen. Lidt utålmodigt viser værten mig sin regnemaskine, hvor de digitale tal tydeligt viser €28; og det for et meget rigeligt måltid, bestående af et udvalg af antipasta, en tallerken med stegte rejer, blæksprutte og sværdfisk efterfulgt af to espresso og to grappa. Nej! vi er ikke i København.
Nu er jeg så tilbage ved tastaturet: Det tog Sten meget lang tid at fortælle mig denne historie på vejen hjem, for han kunne ikke lade være at grine … det ku' jeg heller ikke, jeg ser lige scenen for mig!

Søndag den 8. april
En dejlig fredelig dag, på ryggen med bøger. Har købt billetter til Bellinis opera I Puritani, så vi skal lige øve os. Sten har købt den (altså operaen som mp3 fil, han kunne ikke finde den gratis denne gang) og downloaded den, så den hørte vi i baggrunden. Der var lovet en hel del blæsevejr til aften. Det var siroccoen inde fra land (og her til og med som i dette tilfælde som en fønvind), så det blæste lunt hele dagen.

Livet går videre i Callaen og man kan hver dag se fiskerne ordne deres net.

Mandag den 9. april
Der kom heldigvis ikke helt så meget vind som lovet, men der var en masse rødt støv, så Sten startede dagen med at vaske dæk, han fortsatte med at vaske cockpittet, og for at det ikke skal være løgn, fik han også poleret det! Jeg fik støvsuget, så nu kan vi invitere gæster.
Emilie rejste hjem fra Ronja i lørdags, men allerede fredag havde Kirsten fået besøg af to af sine veninder, så hun har i weekenden været turistguide og B&B bestyrer. Nu er gæsterne imidlertid rejst, og vi syntes hun skulle have lejlighed til at slappe af så hun var inviteret til middag på Troldand i dag. Sten lavede et ”enkelt” måltid, hvor vi først fik ni forskellige antipasti og til hovedret en ovnstegt svine-'eisbein' med bagte tomater, stegte kartofler og en hvisløgs-balsamico sova. Desserten var en lille portion jordbær. Jo vi lever primitivt når vi sejler!

Tirsdag den 10. april
Tjekkede lanternerne, alle på nær bagbord-lanternen i stævnen virkede.... øv. Ellers en fredelig dag, hvor jeg gik i gang med at læse en papirbog jeg har fået af Kirsten og Per på Ronja.

Onsdag den 11. april
Endnu en nat med regn... og rødt Sahara støv! Så dagen startede med en gang grundig dæks-vask. Kirsten inviterede til frokost oppe på Ballaró markedet. På vej derop gik vi forbi - og ind i – kakkelforretningen, som vi tidligere har besøgt. Det er et dejligt sted, men jeg kan ikke finde ud af hvad jeg skal bruge kakler til, - hver-ken her på båden eller derhjemme.
På Ronja havde de problemer med vindmåleren; den viste vindretningen forkert og vindstyrkerne var helt ude i hampen. Giacomo havde sagt han ville kigge på det, men var ikke vendt tilbage. Sten sagde til Kirsten hun skulle finde manualen frem, så ville han komme over... man kunne jo være heldig at det blot var et justeringsproblem. Og det var det! vindmåleren er justeret og viser m/s og peger 'næsten' i den rigtige retning. En dansk båd 'Vejle Ø' havde på Facebook spurgt om havnemuligheder på Nordsicilien. Vi skrev til dem anbefalede stedet og oplyste i øvrigt at der pt. lå to danske både her. De lå på Sardinien og vi fulgte dem på MarineTrafic det første stykke tid og det så ud som om de var på vej hertil. Desværre så det ikke ud som om at de havde det bedste vejr, men vi fulgte med.

Torsdag den 12. april
Vaskedag. Sten kiggede på den defekte lanterne, det var desværre ikke bare pæren, men en ”løs forbindelse”.. og den skulle findes! Lidt frustre-rende projekt! Troldand blev splittet ad, og der blev ikke fundet deciderede løse forbindelser, men lanterne begyndte at lyse igen, så alt var ideel lykke, da båden var samlet igen.
Vejle Ø kom her til eftermiddag. Et ægtepar (Alex og Prisilla) med deres to børn (Jasmin og Emily) og to gæster. De skulle have hjælp til at komme ind på plads, for de havde motorproble-mer dvs. motorproblemer som i: ”maskinen var helt død”! Møg! Men de havde klaret den for sejl alene, og var ved godt mod men meget trætte... forståeligt nok! Prøvede at hjælpe dem lidt tilrette, men tror nu de har mest brug for at suge lidt luft ind lige nu.

Fredag den 13. april
Per fra Ronja kom i går tilbage fra Danmark med det ”strøm-ind-strøm-ud” (Amp-hour) instrument Sten havde anbefalet ham at købe og havde lovet ham at hjælpe med at installere. Det blev så i går formiddags de begyndte på det. Da de var næsten færdige gik Kirsten op og købte en lidt pizza-antipasti-agtig frokost, og da Sten og Per var færdige, blev vi inviteret til frokost på Ronja. Nåede lige en siesta inden vi skulle til opera med Per og Kirsten i Teatro Massimo! Til premiere på Bellinis (lokal komponist født i Catania): 'I Puritani'! Og den røde løber var rullet ud, og nogle (andre end os) var i det helt store skrud. Flot og festligt. Det var en stor oplevelse, men den var lang; var først tilbage på skibet klokken halv et!

Per og Kirsten på den røde løber

Lørdag den 14. april
En stille morgen, det er lidt overskyet, og vi har tjekket på vejrudsigten, om der kommer til at regne i dag, for vi gider ligesom ikke rigtig mere rødt mudder på dækket. Det så ikke sådan ud, men vi fornemmede nogle dråber lidt op ad formiddagen. Og det var desværre sandt, inden dagen var omme var der rigelige mængder af rødt støv-mudder på dækket. Grrr!

Søndag den 15. april
Ja, så dagen startede med at tørre dækket af, og det så rigtig fint ud da vi var færdige med det, Sten var lidt svag i koderne; helt præcist havde

han ondt i knæet, han må have ligget forkert i nat. Han bevægede sig langsomt, og da vi var oppe og spise afskedsfrokost med Kirsten og Per følte han sig nødsaget til at bringe sin stok med. Hyggelig frokost, dejligt at have mødt dem. De kom over om aftenen for at sige pænt farvel, og mens de var her begyndte det at regne, lyne og tordne. Og jeg skulle hilse og sige at det regnede, lynede og tordnede så det ville noget. Sad alle og håbede på at der ikke kom mere rødt sand ned. Mens vi sad der og hyggede os kom der en tekstbesked fra Chiara, der spurgte os til hvordan vi havde det. Hun blev tryg, da det viste sig, at vi var på vores både. Regnen stilnede af og vores gæster gik hjem til deres båd, men regnen fortsatte nogle timer endnu.

Den altid hjælpsomme og omsorgsfulde Chiara

Mandag den 16. april
Da vi mødte Chiara her til morgen viste det sig, at grunden til hendes bekymring var at der havde været kæmpeoversvømmelser oppe i byen, så hun ville sikre sig at vi havde det godt. Det er da service! Heldigvis havde der ikke været meget rødt støv i regnen (eller måske var der bare kommet så meget vand ned at det havde skyllet sig selv af?), så det var ingen sag, at få det skyllet dækket efter og det kom til at se helt pænt ud.
Desværre er det her til morgen helt galt med Stens knæ. Han blev placeret i sofaen med benet oppe, en cocktail af paracetamol og ibobrufen og så en ordre om at slappe af... ikke let for ham at overholde. Vi prøvede at holde modet oppe, men det var ikke let, for vi vil jo meget gerne af sted i denne uge. I løbet af dagen synes det at blive bedre så vi er ved godt mod.

Tirsdag den 17. april
Længe leve GranDoktorPeter! Vi var bestemt ikke ved godt mod her til morgen! Sten kunne næsten ikke bevæge sig rundt, så ondt gjorde det og det var svært at se, hvordan og hvornår vi skulle komme herfra. Inden vi satte båden til salg ringede Sten så til GranDoktorPeter. Det blev så til en grundig telefonkonsultation, som mundede ud i en smertebehandling, da det højst sandsynligt er en slags irritationstilstand. Så nu er vi ved bedre mod igen. Hvis skibslægens forslag til medicinering skal bruges, kommer Sten til at tage flere Ibobrufen'er de næste par dage, end han nogensinde før har taget i hele sit liv.

Onsdag den 18. april
Sten fortsætter ufortrødent den at tage sin Ibobrufen og hans knæ får det langsomt bedre. Så humøret får det også bedre, men er noget spændt på i hvor stort omfang der bare er tale om smertestillnede effekt- og hvor meget der er 'behandling'. Det vil jo vise sig når 'aftrapningen' begynder, og der er iht skibslægens vejledning endnu nogle dage tilbage til sker. Ind til videre har han da fået 'fuld bevægelighed* tilbage og vi ser frem til afsejling fra Palermo på fredag.
Den (forhåbentlig) midlertidige mobilitetsnedsættese har givet mere kontortid og det har betydet, at der har været tid til mere systematisk at få tjekket alle link og henvisninger på hjemmesiden, ligesom der er blevet tid til at få lavet en opstilling af vores forbrug, mens vi har været af sted. Så der har været travlt på kontoret i dag.
Pludselig så vi at der lå endnu en dansk båd overfor os: Svanholm. Alfred havde set på Facebook, at vi anbefalede nogle andre danskere at tage her til, så det gjorde de også. Hyggeligt.
Da vi som sagt stadig satser op at sejle fredag, besluttede vi os for at gå op og spise vores sidste pizza i Palermo her til aften. Det gjorde vi så, og da vi kom tilbage var den store port låst! Vi så på hinanden og ventede på at den anden tog nøglen frem..... nøglen lå på båden! Jeg tog telefonen frem for at ringe til Chiara, men nåede det ikke for Sten så en mand komme ned mod porten oppe fra byen, - nej der var to, nej tre! Det var de tre gutter fra Svanholm ..... og de havde nøglen med. Reddet på mållinien, nogle gange er man s... heldig!

Torsdag den 19.april
Stens knæ får det bedre og bedre, om det er fordi det er ved at blive raskt eller om han er smertedæmpet ved vi som sagt ikke. Det går dog så godt at vi sejler i morgen ved halv ni tiden og det har vi orienteret værftet (Chiara) om. Gik op i Carrafour for at handle det sidste, så er det bare at håbe på at vi får en smule vind, men det ser ikke sådan ud ifølge vejrudsigterne.

Fredag den 20. april
Var som planlagt klar klokken halv ni og gik op til Giovanni og for at sige pænt farvel og aflevere nøglen. Det kunne vi ikke! Vi måtte lige vente lidt... en halv time, ja! om en halv time kunne kunne vi få lov at sejle! Nå, det viste sig at de havde arrangeret en overraskelse. Fætter Stanislav (taxachaufføren i Galizzi familien) kom med kager, kager i rå mængder! Det var da sødt af dem. Da vi havde fortæret en anseelig andel af disse (og taget et familiefoto med: Os sammen med Chiara, Giovanni, Stanislavo, Franco, Marco, Maximilliano, og Giacomo) fik vi så 'lov' til at sejle.

Familiebillede med "The Galizzi's"

Afsejlingen havde vi jo haft masser af tid til at forberede, så afsejlingen foregik i ro og mag indtil..... der lige pludselig var en indhaler-line, der kom op fra bunden? Så gik det op for os at vi jo havde haft to hæk fortøjninger, og da vi slap den anden, så løste problemet sig helt af sig selv (og Sten følte sig meget dum)!
Der var 35 sømil foran os til San Vito de Cabo, og der var ingen vind, så vi gik for motor. Midt ude i bugten kom der lidt vind så vi forsøgte os med vores Code'0'. Forsøget varede en time, så måtte vi se i øjnene, at motoren var vejen frem. Var i San Vito de Cabo klokken halv fem, her var tomt, her er kun både, der har ligger her for vinteren. Jeg tror kun her var en båd med folk ombord. Vandet er glasklart, det er flot udenfor havnen, men inde i havnen har det den ulempe, at man kan se alt hvad folk har "tabt" i vandet. Tog en time på ryggen for vi var lidt flade og gik så ind til byen. San Vito de Cabo er et feriested, som lige nu ikke er rigtig åbnet, så der er mennesker, men ikke overfyldt. Kirken ligner et fort, og kan i min fantasi (Sten: og i virkeligheden) godt have været en moske tidligere. Jeg har ikke fundet beskrivelser af kirken, så min fantasi underbygges af, at her virker husene også arabisk inspirerede og at der er couc cous på menukortet flere steder. På kirketorvet fik Sten sig en øl og jeg fik en Fernet Branca med dansk vand og citron. Noget jeg har lært i Argentina og som jeg er kommet til at sætte stor pris på (men italienerne undrer sig). Tilbage på båden fik vi antipasta og en milanesa, og så faldt vi omkuld allerede kl. 10, hvilket er helt unormalt; tror det var frisk-luft-forgiftning!

Lørdag den 21. april
Her er så stille. Nu har Palermo by's lydtapet været i vores tilværelse i snart meget lang tid, så det er helt mærkeligt med stilheden. Der er ingen vind, der larmer i riggen og vandet er helt fladt og kan heller ikke høres. En dejlig fornemmelse.

San Vito de Cabo er et feriested, som lige nu ikke er rigtig åbnet

Søndag den 22. april
En fredelig dag hvor vi nød stilheden og gik en tur ud til fyret, ikke en lang tur, men en dejlig tur. Det er blevet forår og tidslerne står i blomst, og de blomster vi ikke kender navnene på er ved

at springe ud; dejligt! Slappede af og studerede vejrudsigter. Det ser ikke ud til at vi får meget vind på vejen over til Sardinien i morgen, så det bliver nok over et døgn for motor og forhåbentlig på fladt vand.

Mandag den 23. april
Afgang San Vito de Cabo klokken fem .... om morgenen! Det var mørkt, klamt og koldt! … og ingen vind fra forskellige retninger; vandet var fladt som et stuegulv og blankt som var der smurt olie over. Blå mænd på fra morgenstunden. Åhh, hvor det hjalp da solen stod op og duggen fordampede og vi kunne tage de blå mænd af. Flot dag og maskinen snurrede bare der ud af. Farten konstant mellem 5 og knapt 6 knob (loggen viste konstant 5½) afhængigt af om den svage vindgenererede overfladestrøm. Den stod tilsyneladende i som store cirkulære mønstre (en slags kæmpe 'hvirvler', noget også grib-filerne bekræftede), så strømmen var skiftevis med os eller mod os. Det fortsatte sådan hele dagen og natten med. På mange måder en enkel måde at sejle på. Vandet var så fladt at vi på lang afstand kunne se skildpadder i havoverfladen. Vi så også to ret store flokke delfiner på afstand, men de kom ikke over og legede med os.

'selfie med vipstjert'

En mere speciel oplevelse var det at vi midt ude med mere end 70 sømil til nærmeste land fik besøg af en lille gul vipstjert. Den var noget forvirret (træt og sulten) og satte sig på et tidspunkt på Stens venstre skulder, hvor det faktisk lykkedes for ham at tage en 'selfie med vipstjert' der nu er gjort til hans FaceBook profilbillede.
Da det blev mørkt gav den store halvmåne (2. kvarter) et dejlig lys over den utrolig stille stjerneklar nat, hvor Orion, Cassiopaia og Ursus Major stod klart på himlen.

Tirsdag den 24. april
Helt ærligt, så var natten klam og kold, og vi var iført blå mænd igen. Ved fire-tiden om morgenen gik månen ned og vi fik så mælkevejen i stedet! Det er et fantastisk syn at se dette brede diffuse hvide bånd, der strækker sig tværs over nattehimlen; noget man kun ser langt væk fra bebyggede områder og i nætter uden måne. Dagen i dag ser ud til at blive en kopi af i går så maskinen fortsatte med at snurre. Her til morgen kom en flok små delfiner og holdt os med selskab. Lidt efter solen stod op over det stadig spejlblanke hav, fik vi varmen igen og de blå mænd af og fik noget at spise.

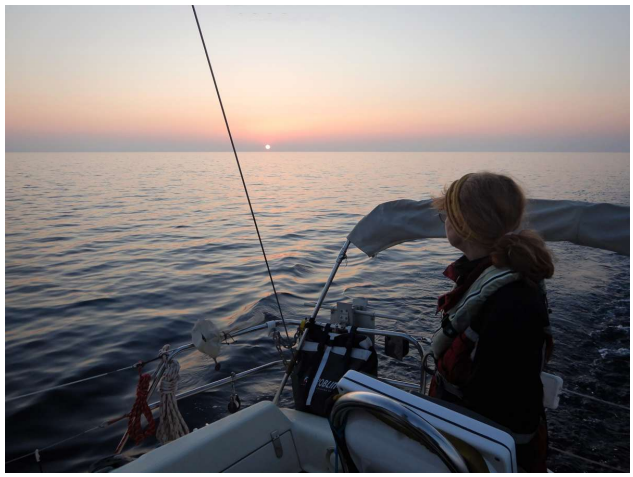
Natsejlads er altid fascinerende.... og ofte ret koldt og fugtigt!

Efter 163 sømil for maskine på helt fladt vand sejlede vi ind i Porto Corallo (Marina Villaputzo) klokken ti. Der var masser af pladser og ikke en sjæl at få øje på. Lagde os på en plads, hvor det viste sig at der var strøm i standeren og fik sat fortøjningerne og lagt ledningen i land. Nussede lidt rundt, og så på faciliteterne. De både der ligger her, ser ud til at være vinterliggere, hvor ejerne ikke er kommet endnu. Så her er meget stille. Dejligt! Det er egentlig mærkeligt, at der er så stor en havn her uden for lands lov og ret! Gad vide om det også er en reminiscens af Musolinis store planer for den

italienske flåde. Efter en meget spartansk frokost faldt vi omkuld og sov et par timer. Da vi vågnede var der ingen el på standeren (ikke strengt nødvendigt men ....) og Sten følte sig foranlediget til at finde en havnefoged. Umiddelbart skulle man tro, at han skulle findes i det store flotte nybyggede hus, men nej: han sad i et meget lille skur ved indkørslen til havnen. Der skulle lægges 16 euro pr. nat, og vi skal nok bruge i morgen til at restituere, så vi lagde havnepenge for to nætter. Det ser ikke ud til at nattelivet er særlig vildt i denne havn. Der ligger en restaurant lige ved havnen, og vi var lige oppe og snuse. Tror ikke vi kan holde os vågne til de begynder at lave mad, så Sten laver mad i aften. Tror vi spiste klokken halv syv og var på puden lidt over ni. Friskluftforgiftning!

Onsdag den 25. april
Der blev suget luft ind i dag, og ja, vi sov længe! Holdt kontoret i dag og fik fyldt vand på. Gik op marinaens café for at få lidt til aftensmad. Der sad to herrer ved nabobordet, dem kom vi selvfølgelig i snak med. Den ene var fra Baskerlandet, så det ud over stok og sten på spansk, for hans engelske var meget rustikt. Den anden talte ikke spansk, han var englænder.... de sejlede sammen! Allerede i anden sætning forklarede englænderen os, at Brexit nok skulle gå godt. Han følte det også nødvendigt at fortælle os, at han var kapitalist og ikke troede at statslig regulering førte til noget godt, og England havde ikke brug for alle bureaukraterne i Bryssel. Europæerne havde aldrig forstået hvad arbejderklassen tænkte og følte ved den massive indvandring. Da Sten forsigtigt nævnte at engelske 'problemer' med indvandrere måske snarere stammede fra kolonifortiden og at UK jo ikke var en del af Schengen og at The Jungle ved Calais jo var et udtryk for netop det .... ja så var det jo noget helt andet (?). Vi sad helt stille og sugede til os af hans visdomsord.... Ultra liberalisme i fri dressur i dette tilfælde vist mest med The SUN, Boris Johnson og Nigel Farrage som kilder. Han boede for øvrigt delvis i Costa Rica og Sydafrika, hvis han ikke sejlede rundt i sin store motorbåd i Middelhavet. Da han bestilte sin fjerde øl (de lokale er 0,6 liter) følte vi os foranlediget til at sige pænt godnat. Men vi var meget stolte over os selv og at vi havde formået at holde samtalen på et urbant niveau. Man siger at der skal være plads til os alle .... meeen....

Torsdag den 26. april
Havde en aftale med at få fyldt diesel på klokken ni. Klar ved standeren lidt før ni, og havde fået diesel på og var klar til afgang klokken kvart over ni. Startede, som sædvanligt ud for maskine, men ved halv et tiden fik vi vind! 4-6 m/s fra SSE, så vi sejlede fint frem over havet for vores nye sejl. Det var første gang Genuaen, som vi havde med hjemmefra i marts kom op at flyve; det var pænt! Kom næsten helt frem til Santa Maria de Navarese for sejl. Var fremme klokken kvart i fire.

På læns for nye sejl!

Da vi var oppe hos havnefogeden for at betale fandt vi ud af at her er vaskemaskine! Så morgendagens projekt er nu planlagt. Her ser ud til at være en lille koloni tyskere, der har overvintret her i Santa Maria de Navarese. Angiveligt er her gode busforbindelser til Cagliari med international lufthavn. Her er fine landfaciliteter med travel-lift, også for et kortere ophold på land. Det koster €350 for at komme op & ned og (vigtigt) og man må selv arbejde på båden, det kan man ikke de fleste steder i Italien.

Fredag den 27. april
Stod op lidt tidligt og skyndte mig over og satte en vaskemaskine i gang og fik et brusebad. Efter det, fik vi en kop kaffe og en cremefyldt croissant på marinaens café, hvor vi faldt i snak med nogle af tyskerne. De fortalte at de er glade for at overvintre (i vand eller på land) her i en

betalbar, velbeskyttet- og veldrevet marina. Vi kunne med selvsyn konstatere at toilet- og badefaciliteterne var helt i top. Jeg hængte vasketøjet op, og så gik vi op for at tage byen i øjesyn og handle. Det ser ud til at være lille by med flere restauranter og et godt supermarked og en finfin slagter. Undervejs havde vi undersøgt restauranterne og valgt den vi skulle spise på i aften. Det er fredag og det har lige været befrielsesdag (tre dage efter skød man Mussolini), så der var mange på restaurant i dag. Store familieselskaber, hvor der var gjort lidt ud af påklædningen, så det var en fin dag at være på restaurant og dyrke people watching.

På indkøb i Santa Maria de Navarese, - hos slagteren

Lørdag den 28. april
I går var vi 'kommet til' at købe nogle makroner oppe i supermarkedet. De var virkelig dejlige, så vi måtte op og købe nogle flere. Det gjorde vi så her til formiddag hvor vi også købte brød til frokost. Vi kom forbi den gamle kirke og her var der bryllup. Alle gæsterne i deres fineste skrud, og børnene også for den sags skyld. Det blev skudt konfetti op i luften. Der blev også sendt balloner op, og til børnenes glæde forsvandt de ikke op i den blå luft, men landede igen!
På vejen tilbage gik vi ned og så et af de ”spanske tårne” der står lige her syd for havnen. De spanske tårne er bygget langs kysten mens kongeriget Aragonien herskede her i 1300-tallet, for at forsvare Sardinien mod hyppige razziaer og angreb fra nordafrikanske pirater. Når skibe blev spottet, kunne befolkningen i byerne der ligger et stykke inde i landet advares. Mange af disse tårne står stadig vartegn langs kysten.

Søndag den 29. april
Sejlede allerede fra Santa Maria de Navarese klokken kvart over syv. I følge vejrmeldingen ville der først komme vind op ad formiddagen. Spiste morgenmad, da vi var kommet ud af havnen og det gik stille og roligt for motor nordover. Ganske som lovet, kom der vind ved middagstid 3-5 m/s fra syd, så vi fik igen luftet sejlene. Alt i alt fik vi to timer for sejl inden vi klokken halv tre, efter 44 sømil, ankom til La Caletta i et af de sædvanlige anløbspust. Havde på fornemmelsen efter at have læst i Rod Heikel at vi skulle lægge ved de nordlige broer og det planlagde vi så og fik anvist en plads ved den yderste betonmole. Efter at have brugt det meste af en halv time på at fortøjre og alligevel ikke være tilfredse, gik vi en runde i havnen og kom i snak med nogle italienere som inviterede os til at ligge ved deres bro. Det tog vi imod og flyttede over til den sydlige del af havnen, meget fint. Det var blæst op, så det var fint at komme lidt længere væk fra indsejlingen og lidt længere ind i havnen, hvor der var lidt mere ro.
Pludelig hørte vi dryp-dryp! Tunge, store dråber dryp-dryp! Styrtede op og satte ”taget” på cockpittet, og der kom vand, med lidt rødt støv i. Studerede vejrudsigterne og fandt ud af at hvis vi skulle op til Siniscola, der ligger seks kilometer inde i landet, så skal det være i morgen for efter det, skulle der igen komme regn meget regn.

Mandag den 30. april
Efter morgenmad startede vi med at pakke cyklerne ud. Ud over at vi ville cykle til Siniscola, så skulle vi se på indkøbsmulighederne og have fat i noget passende line til at bevikle ('klæde') vores gribeliste på sprayhooden, læderet er blevet slidt lidt mere. Fandt linen og et fantastisk supermarked her i byen. Turen op til Siniscola var svagt op ad bakke i svag modvind, så vi følte os godt tilpas ved denne bedrift. Der var meget fredeligt i byen, tror det er fordi det er den første maj i morgen og da det er mandag, så er der dekreteret mellem-fridag i dag. Kørte tilbage og handlede i det dejlige supermarked og spiste her i byen inden vi tog tilbage til Troldand og kiggede på vejrudsigterne. Det ser ud til at vi får regn i de næste par dage. Meget regn! Det skal faktisk

regne fra midnat og så mere end 30 timer frem. Satte cockpit-teltet helt op med sider og bagstykke, så nu kan regnen godt komme.

Besætningsmagasinet i Siniscola, jeg skulle have nåle til symaskinen

Tirsdag den 1. maj
Var vågen ved to tiden og det det var begyndt at regne, det regnede stadig da vi vågnede, da vi stod op, da vi spiste morgenmad..... Tjekkede vejrmeldingerne; det ser ikke ud til at stoppe de første 24 timer. Der er dømt indendørs arbejde. Sten fik tjekket tovværket (20 mm kevlar) til sænkekølen. Det skulle jo gerne holde til en tur gennem kanalerne. Var af 'Maid Honor' (Southerly 42 fra Guernsey som vi mødte i Grækenland) blevet advaret om at ruer og andre skarpe 'skaller' kunne sætte sig på tovværket og slide voldsomt på det. Det ser imidlertid fint ud, der var fint rent dernede, og tovværket var ikke flosset. Sejler med sindsro ind i de franske kanaler, men det havde jo været en 'interessant' oplevelse, hvis sænkekølen der vejer en ton pludselig forøgede Troldands dybgang til 2.20 meter i en fransk kanal med 1,5 meter vand. Men altså alt vel, det var dejligt at konstatere.

Onsdag den 2. maj
Dagen i dag var lidt af en kopi af i går, i hvert tilfælde med hensyn til vejret. I følge vejrudsigten skulle det holde op med at regne i en periode efter klokken elleve..... vi lurede - og lurede … vi ville gerne gerne ud af båden... bare en lille smule. Det stilnede af og vi kom op i byen og fik købt lidt mere line til at klæde gribebøjlen på spray-hooden med. Nåede også at komme i supermarkedet og tilbage til båden igen inden regnen fortsatte! Puh... dette kan bedst sammenlignes med en typisk dansk sommer. Nå, vi har stadig bøger og små indendørs projekter

Torsdag den 3. maj
Fik klædt det sidste slidte sted på gribebøjlen, og gik op i byen for at handle. I dag nåede vi ikke tilbage til båden før regnen kom igen! Blev ret våde, -faktisk drivende våde. Regnen holdt heldigvis lidt op hen under aften, og ifølge vejrudsigterne, skulle det blive tørt i morgen.... Vi håber!

Mens vi venter på at det bliver tørvejr igen

Fredag den 4. maj
Afsejling fra La Caletta kvart over otte. Sejlede nordpå for mortor i skiftende vinde 1-2 m/s. Ved halvtolvtiden fik vi lidt vind NE-E 3-5 m/s. Sejlede ind til Olbia mellem skærene ved to-tiden efter en flot tur. Vi fik faktisk sejlet længere tid (ikke distance) for sejl end for maskine. Lagde os ind til den lille sejlklub, der ligger der: Circolo Nautico Olbia, hyggelig lille sejlklub. Så der lå en svensk båd, en lille trimaran (Dragonfly)..... ja, dem faldt vi i snak med. Det var Christel (som faktisk snakkede dansk, hun er fra Hälsingborg), der var ude og sejle med sin søn Felix. Søde mennesker og vi udvekslede erfaringer, for hun kom nordfra. Så vi fik anbefalet nogle hyggelige steder i Maddalena skærgården.

Lørdag den 5. maj
Kirsten og Per havde anbefalet os at gå på det lokale arkæologiske museum. Det var vi meget opsatte på, for vi havde set nogle meget spæn-

dende udgravninger fra bronzealderen (her kaldet Nuragi-) af bopladser og helligdomme, som vi besøgte, da vi sejlede på østkysten. Museet var stort, og ikke helt færdigt endnu; men man havde åbenbart besluttet sig for at lukke publikum ind, så de kunne have glæde af den del af museet der er færdigt. Egentlig en fin ide! Der var mange plancher, der beskrev udviklingen fra den første bebyggelse i området – på italiensk. Dertil skal siges, at indgangen var gratis ligesom de audio-guides man kunne låne var det! Så det var ok, jeg synes bare ikke det er særlig sjovt at gå rundt i en "audio-boble". Men det er jo mit problem. Det mest fascinerende var resterne af en række skibe der var blevet sænket omkring år 400 e.v.t. De var sænket for at forsvare indsejlingen til Olbia, mod angreb af Vandaler (germansk gruppe fra folkevandringstiden; de har givet navn til ordet vandalisme). Skibene er nu er gravet op og udstillet. Efter museumsbesøget fandt vi et supermarked og fik gjort nogle indkøb. Fandt et lille pizza-sted, hvor vi spiste frokost inden vi gik tilbage, og gjorde lidt rent. Havde inviteret Christel til drinks sidst på eftermiddagen. Vi nød et køligt glas Vernacchia, eller måske to. Spændende dame.

Skibe sænket 400 e.v.t for at beskytte indsejlingen til Olvia

Søndag den 6. maj
Christel havde fortalt at der er et vaskeri her i byen, så der var dømt "store-vaske-dag". Der var en maskine til 12 kg, den fyldte vi! Tørrede også tøjet, for vi stoler ikke rigtigt på vejrudsigten. Da tøjet var tørt købte vi brød og gik tilbage til Troldand. De har lovet tørvejr i dag, så nu må vi se!
Overvejer at sejle i morgen så Sten gik til havnefogeden for at betale. Det er en ganske ung mand der snakker spansk så (måske pga sprogforvirring?) skete der i løbet af samtalen noget mærkeligt: Troldand krøb næsten en meter, og vi har kun været her i to nætter og ikke tre som logbogen mener. Nå, det skal vi ikke klage over! Understøtter bare hvad Pino i Crotone sagde: alt er til forhandling i Italien!

Mandag den 7. maj
Sejlede fra Olbia klokken ni og var fremme i Polta Quato klokken halv tre. Da vi startede havde vi næsten ingen vind, så vi gik for motor. Vinden kom ved middagstid og stod i NE-E 3-5 m/s, så vi fik tre timer fin sejlads for sejl. Polta Quato er en lang, smal fjord, der er fuldstændig udbygget til marina med broer langs begge sider. Fin natur, men egentlig ikke særlig charmerende. Der var langt mellem bådene (som alle sammen var 'ubeboede', men alligevel blev vi placeret halvvejs ude i fjorden lige ved de toiletter, der ikke var åbnet endnu, og fik at vide at de andre pladser var for store for os, og at de ventede 35 både i morgen... der var plads til 100 flere... mindst. Følte os ikke særlig velkomne (måske var vi for små) og her er ikke meget liv.

Calla Galetta på Maddalena er et meget hyggeligt sted

Tirsdag den 8. maj
Her var som de vil forstås ikke meget at blive efter, så klokken kvart over otte sejlede vi fra Polta Quato mod Calla Galetta på øen Maddalena. Der var vi fremme klokken ti. Her

er dejligt. Hovedbyen Maddalena er hovedbyen i Maddalena-skærgården, som er et meget smukt arkipelag med rød granit. Et ferieområde på den gode måde. Nu vil vi lige se et par dage an, om vejrudsigten giver os lyst til at lægge os ud for anker mellem øerne. Vi tjekkede byen ud, og fandt det sted. hvor vi ville spise i aften.

Onsdag den 9. maj
Middagen var ok, men priserne signalerer tydeligt at vi er i et populært turiststed. Byen er hurtigt overset, men fin og med en dejlig sommerstemning, selv om de lokale stadig går i støvler og tyk jakke. Det er kun turisterne der går i sandaler og T-shirts (og fryser). Nogle New Zealændere vi havde mødt i Olbia, sejlede herind i går aftes og Sten inviterede dem på drinks her sidst på eftermiddagen. Søde mennesker: Mark og Marie i en Feeling 44: 'Selini' -en sænkekølsbåd, så vi er lige som i familie.

Garibaldi's hus, målet for vores cykeltur

Torsdag den 10. maj
Sten ringede til Gunni her til morgen, det er hendes 97 års fødselsdag og det lød som om hun var ved godt mod. Hun fortalte bl.a. at hun på søndag havde inviteret 12 veninder på brunch, god ide, men noget af et østrogen-komplot. Fandt cyklerne frem og kørte en tur inden vi skulle i supermarkedet. Fik set at det er realistisk at cykle over til øen Cabrera som er forbundet til denne ø med en dæmning. Derovre ligger Garibaldi begravet, så det er et fint udflugtsmål. Min cykel punkterede desværre på vejen, så jeg trak hjem og Sten klarede supermarkedet alene. Sten lappede cyklen, da han kom tilbage, og jeg fik endnu engang påtalt at jeg ALTID skal sørge for at mine hjul er pumpet helt op.
Vejret er stadig ikke til at ligge for anker, så der kommer en del både her ind sidst på eftermiddagen. Det er en fornøjelse at se, hvordan de to marineroer hjælper dem ind, det har de virkelig tjek på. Her kommer en del charterbåde som skal have instruktioner (og hjælp, ind imellem meget hjælp) og så er der dem, der kender deres båd og som kan styre det til perfektion ... og de får så lov at gøre det selv. Super professionelt.

Fredag den 11. maj
Som planlagt cyklede vi over til Garibaldis hus på naboøen Cabrera. Det er sjovt at se, hvordan den italienske nationalisme har bygget en myte op omkring denne mand. Men jo, det er interessant at se, hvordan denne myte om manden der samlede Italien bliver poleret (og justeret?) fint af her.... var han bare en lejesoldat, der da han kom lidt galt af sted her, smuttede til Sydamerika for at undgå en dødsstraf og så kom tilbage da mulighederne var mere lønsomme? Fin tur og forståeligt at Maddalenaøerne er udlagt til nationalpark.
Sten har set sig varm på en restaurant, hvor de frister med pattegris, så vi aftalte at spise der med Marie and Mark. Desværre skulle man bestille pattegris dagen i forvejen, så det blev ikke til gris i dag, så vi må komme tilbage.

s/y Sealove velankommet. Sten og Leo ordner verdenssituationen og mastetransporten

Lørdag den 12. maj
Sten havde fulgt med i s/y Sealoves fremskridt over havet på Marine Trafic. Det så ud til, at de ville komme i dag. Leo er manden der har planlagt mastetransporten fra Port Napoleon til Travemünde. Sten har talt og skrevet en hel del

med ham, så det skulle blive helt hyggeligt at møde dem.
Leo og Birgitte ankom i Sealove lige før middag, og jo- det var rigtig hyggeligt at møde dem. Sten inviterede på middag, så vi fik rigelig muligheder for at udveksle erfaringer. Det skulle blive blæsevejr i morgen, så det ser ud til at vi skal blive her et par dage.

Udsigt over en del af Maddalena-skærgården

Søndag den 13. maj
Sten satte fortøjningerne med ”gummikødbenene” på, mens vi venter på blæsevejret, så vi ligger roligere i fortøjningerne. Det skulle slå igennem mellem klokken fem og seks her i eftermiddag. Lige nu, her inden frokost er det dejligt vejr, og Sten og Leo sidder oppe på bolværket og ordner verdenssituationen.

Mandag den 14. maj
Det gode vejr fortsatte ikke, og uvejret og regnen kom. Derfor var der dømt indendørs arbejde. Her var mange i havnen, og der kom ikke mange både ind i dag. Udnyttede dagen til at køre en gang vask oppe på møntvaskeriet. Om aftenen var vi sammen med Sealoves besæning på lokal restaurant, hvor vi på forhånd havde bestilt den sardiske specialitet 'helstegt pattegris', et orgie i kød og sprød svær (dertil ganske få symbolske grøntsager)

Tirsdag den 15. maj
Og det dårlige vejr fortsatte.... det var 13 grader, da vi vågnede her til morgen. Jeg gik på visit hos New Zealænderne og vi blev inviteret til fødselsdagskaffe hos Leo (fødselsdagsbarnet) og Birgitte.

Onsdag den 16. maj
'Hedebølge? 12 grader her til morgen; og det kan mærkes. De lover også vind i dag, men det ser virkeligt ud til, at vi kan komme videre i morgen og det er ok.

Indendørs sysler iført trøje og lange bykser!

Torsdag den 17. maj
Det holdt og vi kom af sted kvart i ni fra Cala Cavetta. Vinden var meget let, men vi forsøgte os med lidt kryds i 2-3 m/s og 1,5 knobs modstrøm, så det gik ikke stærkt; så motoren fik lov at arbejde det meste af tiden. Var i Bonafacio kvart i et. En fantastisk indsejling i en dyb fjordlignende klippespalte, med stejle kalkklipper på begge sider og borgen og byen højt oppe, fantastisk.

Indsejling til Bonafacio

Da vi havde spist lidt frokost gik vi den seje tur op ad klippen til 'Haute Ville' (Den høje By). Dejlig gammel by, der nu helt klart lever af charmen, og der er en del turister, men da vi er i

ydersæsonen er der plads til os alle. Vi havde også brugt en del tid på at studere spisekort og menuer på alle restauranterne her i Bas Ville (Den lave By) ved havnefronten, så vi vidste præcis hvor vi skulle spise en menu til aften. Generelt er det allerede helt klart at prisniveauet i Frankrig (Bonafacio) er betydeligt højere end i Italien såvel i supermarkederne som på restauranterne. Men der er stadig gode tilbud i en 'Menu a prix fixe'. Vi lod os lokke af, en der indledte med en gratineret fiskesuppe (solid og meget velsmagende). Derefter havtaske med bacon (super lækkert og endelig en mousse au chokolat. Alt sammen for bare €15. Vinen var til gengæld næsten på dansk niveau idet vi måtte betale €29 for en flaske rosé. Det er i øvrigt interessant at konstatere, at her er rosé udvalget lige så stort som udvalget af røde- og hvide vine.

Udsigten fra Haut Ville over Bonafacio's havn

Fredag den 18. maj
Aflagde et besøg hos skibsprovianteringen på den anden side af vigen. Fin veludstyret forretning og vi kom blandt andet derfra med et Korsikansk regionalflag. Ikke at vi sætter det; vi holdt op med at sætte regionalflag, da vi i Catalonien fandt ud af, at de forskellige fraktioner af nationalister havde forskellige udgaver af regionalflaget, og ved at flagre med et af dem, følte vi at vi blandede os i den lokale politiske debat. Der ligger to fine supermarkeder lige her ved kajen og vi fik købt ind hos Spar-købmanden. Der er der at der også er en dejlig slagter så vi fik købt dejlige lammekoteletter til middagsmad.

Jeg tror vejret er ved at stabilisere sig... vi håber- det har virkelig været dejligt vejr i dag.

Lørdag den 19. maj
Stille morgen, hvor vi blev vækket af fiskebåden, der sejler ind til kajen lige bag ved os for at sælge sin fangst. Cafeerne var langsomt ved at lukke op og solen skinnede! Gik igen op til Haute Ville, men denne gang gik vi den tur, som i guiderne hedder Corsikas sydligste vandretur. Derfra kunne se byen som den hænger faretruende helt ud til klippekanten, og hvordan havet er ved at erodere kalken under byen; ret dramatisk.
Havde været i kontakt med en nogle danske sejlere på FaceBook, der er på vej sydpå langs Korsikas kyst. Nis og Hanne (HR31 'Sibonga fra Læsø) var ankommet, mens vi var ude at gå tur. Søde mennesker som vi hyggede os lidt med.

Søndag den 20. maj
Nis og Hanne sejlede op ad formiddagen. De er på vej sydpå og ville ned og ligge for anker på Maddalenaøerne.

Aftenstemning i Bonafacio

Om eftermiddagen kørte der biler rundt i gaderne og dyttede; dyttede meget og der blev råbt og sunget. Umiddelbart troede vi at det var endnu et bryllup, med det så ikke rigtig sådan ud. De havde tofarvede flag: røde og sorte (anarkister?), og der var piger med røde og sorte pompommer med... så måske alligevel snarere fodboldfans. Vi googlede lidt og fandt ud af, at Bonafacio's hold, fire timer før, var blevet

Korsikanske mestre ved at vinde 6-2 mod Propiano)! Så man var meget glade.
Der blev festet på kajen og man var på diskotek til det lukkede, og i dag var musikken noget mere i vores stil og jævnligt afbrudt af fælles-sang 'We are the chainpions, we are the chainpions, we are the chainpions.... of the world'. Heldig vis har vi ingen problemer med at sove fra den slags larm.

Mandag den 21. maj
I modsætning til normalt (se ovenfor) havde jeg i nat problemer med at sove fra musikken på diskoteket. De blev ved med at spille til klokken to. Men jeg lider jo ikke af søvnunderskud, så egentlig er problemet ikke så stort.
Afgang Bonafacio kvart over ni. I en periode (meget kort periode) gik det fint for CodeZero nordpå, med en plan om at ligge for anker. Så lukkede det til, hele vejen rundt, og det begynd-te at regne... meget! Efter fem minutter kon-staterede Sten så at han var våd til skindet! Jeg havde næppe nået at få regntøj på. Vi tog blå mænd på for vi troede ikke, at det ville blive rigtig regn. Det blev det jo så. Det blev ikke til meget sejlads for sejl. Opgav planen med at ligge for anker, og sejlede til Porto Pollo, hvor vi var ved tretiden, godt gennemblødte. Der er masser af bøjer udenfor havnen, men vi sejlede ind i den meget lille havn, hvor vi kun kunne komme pga vores sænkekøl (der var oppe!) og vi fandt en plads, og fik det våde tøj af. Jeg var også blevet våd til skindet!

Sten har lige konstateret at han er gennemblødt

Da regnen var løjet af gik vi en lille tur. Det er et feriested, som ikke ser ud til at være åbnet endnu. Kunne ikke finde havnefogeden, toiletterne var låst... så ja- her er ikke åbnet endnu. Men på den yderste bro er der en septik-tank-tømmer, så lidt service kan de da tilbyde når de engang åbner. Det er første gang vi ser præcis denne 'service', men med de mere end 100 bøjer som ligger til afbenyttelse uden for havnen og den fine badestrand umiddelbart inden for er det nok en rigtig god ide.

Her er dejligt i solskinsvejr! *der tørres tøj.*

Tirsdag den 22. maj
Hvor er her altså meget pænere her når solen skinder. Dejlig morgen, hvor vi fik hængt alt det våde tøj ud. Båden der ligger ved siden af os er en lille fiskerbåd. Her til morgen skulle han ud med nogle dykkere. Han kiggede skævt over på os og spurgte, hvor dybt vi stikker. Sten forsøgte at få han til at tage den med ro og forklarede at vi har svingkøl. Han blev ved med at se skeptisk ud, for vi er en meget stor båd til, at kunne ligge på denne plads, hvor han mener der kun er en meter vand (men der er nu mindst 1½).
Ikke en lang tur, vi skulle ud på i dag men men det gik for sejl alle seks mil til Propriano! Kom først af sted klokken halv tolv. Vejret er fint og vi er ved at tro på, at det nok skal blive sommer - også i denne del af verden. Vi hører hjemme-fra, at de har haft en aldeles dejlig maj-måned og vi glæder os på deres vegne.
Der stod hjælpsomme folk på kajen, måske mere nysgerrige end hjælpsomme. Men de bød os da velkommen og spurgte nysgerrigt til os og båden. Det var en gruppe tyske motorcyklister på vores alder, søde mennesker.

Onsdag den 23. maj
Propriano er en fin lille by uden det store rykind af turister. Ellers en stille dag hvor jeg udnyttede vaskeriet på havnen for nu får vi gæster, det vil sige Ani kommer; og så kan jeg godt lide, at der så er vasket i bund, rent bortset fra, at der jo skal være rent sengetøj. Der er mange søde små forretninger og jeg faldt for en halskæde med farvede træstykker. Gad vide om den kan være i mit smykkeskrin?

Torsdag den 24. maj
Kom af sted fra Propriano klokken ni og var fremme i Ajaccio klokken to, og vi fik et par timer for sejl, hvor vi øvede os i at sætte og bjærge Code Zero'en. Det er lidt træg i skødebarmen, så den vil ikke rigtig rulle ind. Fandt ud af, at vi skal lade skødet køre helt ud, så bliver den rullet bedst op. Fyldte diesel på ved indsejlingen i Ajaccio og senere tjekkede Sten olie, gearkasseolie og kileremme, alt var ok. Senere undersøgte vi indkøbsmulighederne i byen.

Fredag den 25. maj
Store rengøringsdag, dvs. jeg støvsugede, men først skulle der også flyttes rundt på diverse grej og sejl så forkahytten kunne være klar til at modtage gæster. Var klar til at tage i lufthavne ved ottetiden for at tage i mod Ani..... men så ringede hun fra Paris, hvor hun skulle skifte fly. Den billet hun skulle bruge fra Paris til Ajaccio, var ikke blevet betalt af rejsebureauet! UPS. Hun ville prøve at købe en billet til flyet! Vi begav os mod lufthavnen.... og så ringede Ani, hun havde fået plads i flyet, så nu var hun på vej! Juhu! Fortsatte i meget opløftet stemning mod lufthavnen. Ani var sulten, da vi kom tilbage på båden. Alt det kludder med billetten betød, at hun ikke havde fået noget at spise hele dagen. Sten havde forberedt fiskesuppe med croutoner og rouille,og det faldt i god jord.

Lørdag den 26. maj
Formiddagen gik med at Sten og Ani skrev til rejsebureauet Kiwi og banken for at sætte processen i gang med at få nogle penge ud af rejsebureauet. Det er tungt og man ved aldrig, hvad vej man skal gå, men foreløbig håber vi Kiwi dækker det der notorisk er deres fejl. Sten har allerede advaret på FB gruppen 'Middelhavssejlere'.Så foretog vi nogle indkøb og udnyttede i øvrigt dagen som ”indskolingsdag” for Ani.

På tur med Chemin de Fer Corses

Søndag den 27. maj
Der er et korsikansk jernbaneselskab, som driver jernbane mellen de tre største byer på øen: Ajaccio, Calvi og Bastia. I følge Per og Kirsten på s/y Ronja, skulle det være en tur værd og også turistguiden anbefalede turen. Det er søndag og på en søndag er der ikke mange tog. Bestemte os til at tage morgentoget lidt i ni og kørte to og en halv time op i bjergene til U Ponte Á a Leccia. På vejen kom vi igennem Bocognano, hvor to nationalister i 1800 tallet, havde dræbt landsbyens bormester.

Nationalismen lever stadig her på Korsika.

De gik ”i bjergene (makien)”, det vil sige at de skjulte sig i bjergene i 20-30 år, for at undgå straf fra. Nationalismen lever stadig her på Korsika. Man kan se det på vejskiltene.

Vejskiltene er tosprogede, italiensk/korsikansk, og nogle steder er det korsikanske, malet over. Korsika har dog fået en del selvstyre, så uafhængighedsbevægelsen, er gået lidt i sig selv, men den stikker altså nogle steder sit hoved frem.

Toget kører igennem fantastiske landskaber

Da der kun er et tog morgen og et tog eftermiddag begge veje, måtte vi satse på en lang og afslappet frokost U Ponte Á a Leccia. Indrømmet U Ponte Á a Leccia er ikke verdens centrum, der er ikke rigtig gang i den der. Det er dog uomtvisteligt Korsikas (eneste) jernbaneknudepunkt, så vi kunne vælge mellem flere restauranter. Valgte at spise lammekoteletter og de var virkelig gode. Eftermiddagstoget gik sent, så vi var først tilbage på båden ved halv ottetiden. Der var ikke meget fest tilbage i os så vi var tidligt på puden,

Mandag den 28. maj
Var tidligt oppe og ude af havnen ved halv-ni-tiden. Det blæste, men det var lige præcis imod os, så det gik for maskine ud af bugten. Da vi havde sat kursen nordover passede det lidt bedre og vi gik en lille halv time for sejl. Lidt skal også have ret, men vinden forsvandt helt senere på formiddagen. Var i havn i Cargese klokken halv et efter 23 sømil. Fik lidt frokost og en siesta, hvor vi alle tre faldt i en dyb søvn. Sten vågnede og gik i land for at se om Cargese var ”åbent”, det så nemlig ikke sådan ud. Han kom tilbage og fortalte, at da han var kommet op til

Togtur til Korsikas bjergmasiv, smukt som et postkort

havnekontoret, så det ud som der var lukket og slukket. Men de vejrudsigter der hang på døren var opdaterede; så han tog forsigtigt i døren, - den gik op! En pil pegede op ad en trappe mod kontoret. Sten gik tøvende op ad trappen til et tomt kontor. Prøvede et forsigtigt 'allo 'allo! Der blev svaret! Joh der var åbent, og vi kunne registrere os efter klokken fire. Det var fint. Jeg må indrømme at udsigten til et varmt bad gjorde mig glad. Da vi to andre var blevet mennesker igen slentrede vi rundt på havnen og faldt ind på en af barene og fik os en øl. Således fuldstændig restitueret gik vi tilbage til Troldand og Sten tilberedte en dejlig hjemmelavet middag, bestående af italiensk svineskank med tabulet og tomatsalat. Dertil en dejlig rødvin.

Cargese: to kirker står på klippen over havnen- en græsk katolsk og en romersk katolsk,- en lang periode med samme præst!

Tirsdag den 29 maj
Overliggerdag i Cargese. Sjov by der ligger højt oppe på klippen over havnen, og to kirker rejser sig i profil. Det er en græsk katolsk og en romersk katolsk kirke. En gruppe grækere slog sig ned her under den tyrkiske belejring af Grækenland og det lille græske samfund har overlevet -ikke altid lige fredeligt i forhold til de lokale. Dog er de to kirkesamfund i en periode blevet betjent af den samme præst!

Indsejling til Cargese

Onsdag den 30. maj
Sejlede fra Cargese klokken kvart i ni i nærmest vindstille. Jo længere nordpå vi kom jo mere tog vinden til og vi satte alle sejl, fin sejlads selv om det var lidt for tæt på plat læns til at det var rigtig sjovt. Vinden tog mere og mere og mere til og ved halv-to-tiden bjærgede vi storsejlet og gik for genuaen alene, hvilket gav fin rolig sejlads i de næsten 12 m/s vi havde. Fik et ankomstpust, der ville noget da vi rundede Korsikas nordlige hjørne og skulle ind i Calvi. Men det gik i god ro og orden og vi var fremme i Calvi klokken kvart i fire.

Besøg på borgen i Cargese

Torsdag den 31. maj
Havnen ligger meget pittoresk lige under borgen, og har en fin udsigt til beskyttelsesmuren. Var i dag oppe og se på borgen og kigge på forretningerne i hovedgaden, fin lille turistby. Desværre var Ani ikke med da hendes 'bentøj' ikke helt står til, til den stejle tur op og ned.

Fredag den 1. juni
Uhhh det var svært at vente! Vi skulle cirka 90 sømil over til fastlands-Frankrig og havde besluttet os for at sejle natten over, så vi skulle først af sted klokken to. Men da det er meget svært at vente, kom vi af sted allerede klokken halv to. Det blæste rigtig meget, nok omkring de 12 m/s og vinden var spids, så vi tog et reb og så gik det ellers over mod fastlandet. Som vi havde på fornemmelsen, så stod vinden inde under land, og vi kunne rebe ud klokken ved halv fem tiden og lidt over seks måtte vi starte maskinen. Den kørte fra klokken seks om aftenen til klokken et om natten.....

Fin tur mod Cote d'Azur

Lørdag den 2. juni
…. hvor vi igen fik et par timer for sejl. Klokken lidt i fire, måtte vi starte motoren igen og fik ikke sejl op mere den nat. Det er to dage efter fuldmåne, så det var en fin lys nat. Det var utroligt smukt at se månen stå op rød og rund. Og dertil kom at Sten så en meteor (eller resterne af en rumstation?), der i kort tid lyste natten

op inden den efter et par sekunder brændte ud. Ankom til Villefrance klokken otte, hvor vi fik en … måske to- ankerdram(me) og lagde os herefter for at få en på øjet. Vi var lidt matte. Kom op efter et par timer for at spise lidt frokost og holde lidt kontor. Kiggede også på havnens omgivelser og på havnens faciliteter, og var alle tre meget motiverede for at tage et brusebad. Efter en siesta gik vi op for at spise mulles på den allernærmeste restaurant, men der var desværre ikke plads. Sten tilbød at lave mad, og det tilbud tog vi i mod. Han serverede en dejlig spagetti, hvorefter vi faldt omkuld på vores køjer.

På vej rundt om borgen over til Villefrance

Søndag den 3. juni
En stille overliggerdag i Villefrance. Også her er der en gammel borg, der troner over byen. Gik en tur over til den anden side af borgen, hvor den gamle del af byen ligger. Hyggeligt sted. Jeg fandt et halssmykke med en valmue som jeg måtte eje... og det gør jeg så nu! Ani fandt et silketørklæde og et par øreringe som lige hoppede op på hende. I dag lykkedes det Ani og Sten at få moule og med pommesfrites til middag; de var salige!
Meteorologerne lover regn i nat og i morgen formiddag, så vi skal ikke tidligt op i morgen. Planen er at sejle til Nice.

Mandag den 4. juni
I formiddagens øsende regnvejr var vi nået frem til(?) at der var fem-seks mil fra Villefrance til Nice. Da regnen stilnede af tog vi os sammen og lettede klokken halv to og var fremme i Nice klokken to: to sømil! Fik plads helt helt ind i bunden af den gamle havn, ved siden af en 52 fods - fire meter høj motorbåd. Her er mange store motorbåde, der sejler under bekvemmelighedsflag. Marineroerne er meget søde og hjælpsomme og der er en fin stemning på havnen. Måske er det fordi ejerne af de store både ikke er her eller ikke viser sig, så det er kun personalet, altså de helt almindelige mennesker man ser på havnen.
Sten og jeg gik os en tur i den gamle by. Rigtig hyggeligt sted med mange hyggelige gader og stræder, en rigtig ferieby med souvenirforretninger, kludeforretninger og restauranter. Vi kom også over markedspladsen, hvor vi faldt over en meget sød lille and skåret i træ og malet; den er nu døbt 'Nice' og bor på instrumentopsatsen foran kortbordet.
Af en eller anden grund var vi alle meget trætte, så vi faldt tidligt om kuld.

Nice er en rigtig ferieby med souvenirforretninger, kludeforretninger og restauranter

Tirsdag den 5. juni
Sov alle tre længe, tror vi sov 12 timer hver!? Ani og jeg gik op for at tjekke den gamle by ud og Sten stødte til os til frokost. Slentrede tilbage til båden langs stranden. Her er en meget dejlig lang strand, man kan godt forstå at Nice er blevet et populært feriemål. Da vi kom tilbage til Troldand holdt vi siesta og havde i øvrigt en en stille aften, hvor Sten benyttede lejligheden til at prøve det franske reservationssystem for marinaer Navily.

Onsdag den 6. juni
Turen fra Nice til Antibes var heller ikke særlig strabadserende, kun 11 sømil i svag vind, så

maskinen fik lov at arbejde. Kom fra Nice klokken tyve minutter over ni og var fremme i Antibes klokken kvart over elleve. En begivenhedsløs tur, hvor der var underholdning undervejs: Dels sejlede vi forbi lufthavnen, hvor der var rigeligt at se på, og dels så vi så tre brandslukningsfly, der øvede sig i at samle vand op og kaste det ud igen (heldigvis ikke på os). Ved indsejlingen kaldte vi på kanal 9, og det skete der ikke noget ved. Nå, vi lagde os ind ved indtjekningskajen. De havde ikke hørt noget om vores reservation. Det viste sig så, at vi havde lagt os ind ved den kaj, hvor superyachts'ne skulle melde sig.
Pigen i receptionen var vældig sød og ringede til den anden reception, receptionen for "almindelige" både, og forsøgte virkeligt at hjælpe os. De skulle ringe tilbage,- det havde de så ikke gjort efter en halv time, så hun ringede igen, de ville ringe tilbage..... Pludselig kom der én løbende ned til trappen og sagde at Sten skulle komme til telefonen. Han afgav bådens oplysninger for fjerde gang- nu havde de en plads til os og vi skulle sejle og kalde på kanal 9..... der blev stadig ikke svaret på kanal 9. Vi lagde til i nærheden af Capitaneriet, og Sten gik i land med papirerne. Efter meget lang tid kom han tilbage. Der kendte de heller ikke noget til vores reservation via Navily, og endnu en gang skulle de have oplysningerne om båden! Ikke særligt professionelt! Stens kommentarer til hele set-up'et i Capitaneriet, var ikke just venlige og noget i retning af fire middelaldrende malede damer, der havde mere travlt med at snakke med hinanden og passe deres negle end med den enlige(!) kunde.

Nå, endelig kom Sten tilbage med et pladsnummer, og vi sejlede over mod pladsen..... men pladsnumrene kan ikke læses fra vandet, og vores plads havde intet nummer. Heldigvis var der en meget venlig franskmand, der stod på broen og kunne læse numrene, og endelig klokken et lå vi på en plads. Det tog os længere tid at få anvist en plads end at sejle i dag! Senere havde Sten en mailudveksling med Navily, som erkendte, at der var nogle marinaer der nok havde svært ved de nye moderne reservationssystemer, og vi fik refunderet vores reservationsgebyr.

Torsdag den 7. juni
Sten hentede morgenmad, chokoladecroisanter og bagette, dejligt. På turen havde han fundet ud af, hvorfra busserne gik mod lufthavnen, det er ret tæt på og det ser ud til at være hurtigt, ukompliceret og billigt.
Formiddagen blev brugt til en slentretur op til den gamle by, som er meget hyggelig og hvor der er et fint marked. Blev fristet af et lille sted hvor de serverede galette, så det blev frokosten. Ani inviterede til afskedsmiddag og vi faldt ind på et af de nærmeste steder og fik en fin menu. Rigtig dejlig mad.

Fredag den 8. juni
Ani's fly skulle først lette ved to tiden, så vi havde en fin morgen, hvor der ikke var grund til stres. Spadserede op mod busstationen ved titiden og så kom bussen med det samme. Tårevædet afsked, heldigvis går flyet direkte til København, så de eneste skift er fra bussen til lufthavnen, og så i København fra fly til tog. Rigtig fin forbindelse.

Der er rigtig mange superyacts her i Antibes - der er i det hele taget mange både her i Antibes

Dejligt marked i Antibes

Sten havde lidt maverummel (Sten: mildt udtryk) her til morgen, men vi gik alligevel en en tur på borgen der rejser sig over Antibes. Det var en flot tur med en fantastisk udsigt (Sten: hvad der var endnu mere imponerende var at jeg fandt to toiletter undervejs og begge med papir). Da vi kom tilbage, skulle Sten ikke have frokost, meget flad mand (Sten: desværre nok et resultat af gårsdagens 'fine menu', hvor forretten var Americaine dvs. bøftatar rørt med æggeblomme og diverse)! Hen ad dagen blev det mig for meget og jeg kontaktede Granddoktoren. Så længe det ikke er værre, er der ikke grund til andet end at begrænse dehydreringen (diarre) og skibsapoteket er leveringsdygtigt i Immodium (Sten: ja men det var slemt).

Den fantastisk flotte borg over Antibe

Lørdag den 9. juni
Sten er er stadig meget flad, sov det meste af dagen væk, men Granddoktorens råd har virket, så nu er det bare at vente. Håber ikke Ani også har fået en tur, hun spiste det samme som Sten sidste aften. Mens manden lå der og var rigtig skidt, kom jeg til at tænke på mit livs bedste måltid: den dag hvor vi var kommet til La Linia, hvor vi begge havde ligget med maveinfektion i over en uge. Sten kom med en pose fiskesuppe og en lille flaske champagne. Det redede mit liv. Jeg gik op til Carrefour, købte fiskesuppe og champagne. Og så lavede jeg mad (altså sådan rigtigt ved komfuret): fiskesuppe og champagne, det virkede, han fik det straks bedre.

Søndag den 10. juni
Sten er ved at blive menneske igen, dejligt (Sten: normal stolegang). Bliver her i Antibes en dag mere, så han kan restituere sig helt.

Mandag den 11. juni
Vågnede op til regn, og vidste ikke rigtig om vi orkede at sejle i øsende regn, for det så ikke rigtig ud til at det ville holde op før efter frokost. Tog os samme og besluttede os til at sejle og iført gummistøvler og og regntøj, drog vi af sted. Vores regntøj bruges så sjældent, at vi havde glemt at gummistøvlernes såler er ”forstenede”. Det er åbenbart ikke muligt at lave gummistøvler i dag, hvor dette ikke sker. Skete også for mine Dubarry-støvler i sin tid, så derfor vil jeg aldrig eje sådant et par igen, - og nu mine … og Stens Aigle-støvler!
Kom af sted lidt over ni. Havde forberedt at vi skulle sejle læns, for de havde forudsagt N-NØ 3-10 m/s, så vi sejlede for forsejlet alene og havde en meget fin tur. Regnen var faktisk hørt op inden vi kom ud af havnen, og det klarede langsomt op, så vi til sidst svedte tran og måtte have 'spanking udstyret' af. Var fremme i Cannes klokken kvart over tolv. Sten havde ringet i går og fået at vide, at der ikke var nogen grund til at reservere plads. Det viste sig at de måske havde været smart, men de fandt da en

plads til os, helt inde i et hjørne, det fungerer fint. Inden vi var kommet rigtigt på plads spurgte en nydelig herre på en tysk nabobåd, om vi kunne hjælpe med elektriciteten, for han kendte ikke den type man skulle bruge her i havnen. Sten beroligede ham og sagde vi havde sejlet i ni sæsoner i Europa, så vi havde ALT! Det viste

Cannes som vi kender det fra pressen

sig ikke at være rigtigt. Dette er helt anderledes. Nå, men de nydelige tysker havde fået et stik fra Capitaineriet, som skulle tilpasses. Sten fik skruet et stik sammen, som vi kunne tilslutte de to bådes stik til, så den nydelige herre og hans besætning, (som alle talte russisk, de var fra Hviderusland og var, så vidt vi kunne vurdere hhv. den nydelige tyskers kone med tvillingesøster(?) og sidstnævntes mand. Alle var meget glade og vi fik en flaske rosé (magnum naturligvis) som tak for hjælpen. Så gik det mod Capitaneriet for at betale. Det viste sig at pigen i kontoret forstod (og talte nydeligt) dansk, Hendes mor var dansk og faren Italien. Mathilde hjalp os fint tilrette, meget sød ung dame.
Efter frokost gik vi en tur op til borgen, ja sådan en er der også her i Cannes. Vi har set en del borge her i forsommeren- og de bliver for så vidt ved med at være lige fascinerende, for det er jo kæmpe bygningsværker. Da vi kom tilbage mole-ræsede vi lidt, og stødte på nogle englændere på broen. Faldt i snak med dem og det endte med at vi gik op i byen for at tage en drink / flere drinks, - med dem (Pete & Liz) og deres kaptajn (Ed). De er bosiddende i Los Angeles, har købt et skib her i Europa (58 fods sejlbåd). De føler sig ikke særlig rutinerede endnu, derfor har de hyret en professionel skipper.

Det var vældigt hyggeligt og blev meget sent (Sten: og for meget Leffe Blonde), men vi nåede lige at tage lidt håndmadder inden vi faldt om på køjen.

Tirsdag den 12. juni
Havde sat mig i hovedet at der skulle vaskes i dag. Gik over til Capitaneriets vaskeri: En maskine og en tørretumbler. Maskinen var optaget, en lidt frustreret dame kom ind og kiggede til den, og sagde, at nu havde den kørt i halvanden time og den viste, at der var tre kvarter tilbage..... to timer! Og jeg skulle køre to vaske.... dvs. det ville tage hele dagen. Omkring! Fandt ved hjælp af pigerne i receptionen et 'betjent' vaskeri tæt på havnen! Det var klart klokken seks i aften, fin løsning. Var på bytur i den nyere del af byen, her er rigtig mange af de rigtige forretninger.

Der er masser af boulebaner langs havnefronten i Cannes

Onsdag den 13. juni
Brugte formiddagen til at gå på det lokale marked rigtigt fint, med godt udvalg. Derefter lidt indkøb i Carrefour og så tilbage på kontorstolen, frokost og måske endnu en bytur inden vi i morgen planlægger at sejle videre mod vest. Sten har forlods ringet til San Piere les Issambres (nu trænger vi til et lidt mindre sted end Nice, Antibes & Cannes). Her skulle der ikke være problemer med at finde en plads til os.

Torsdag den 14. juni
Sejlede fra Cannes klokken halv ni, der var ikke meget vind, SW 2-5 m/s. Ved halv ellevetiden følte vi os foranlediget til at sætte sejl, og vi fik da også tre kvarter for sejl, inden vinden for-

svandt igen. Var fremme i San Peire les Issambres klokken halv et. San Peire les Issambres er ikke en stor havn, men der var plads til os, og så vidt vi kunne se, er der ikke andre gæstende både. Et par restauranter oppe på kajen. Til aften lavede jeg mad, og vi fik lækkert måltid, på en restaurant på kajen, der netop åbnede i dag.

Min badestrand

Fredag den 15. juni
Store badedag: Jeg var i vandet to gange. Startede dagen med at gå (200 m) over til stranden og få mig en dukkert. Sidst på eftermiddagen gik Sten med derover. En fin lille strand, hvor vandet blev hurtigt dybt og groft sand, lige min smag; jeg skal jo ikke ligge der. Når jeg går til stranden er det for at bade. Spiste tidlig middag, for verdensmesterskaberne i fodbold er begyndt. Spanien skulle spille mod Portugal klokken otte. Gik derop, ikke mange fodboldfans her på stedet. Der sad dog to unge belgiere der, så vi fik snakket lidt med dem og efter kampen (3-3) var de med ovre for at se båden.

Lørdag den 16. juni
Inden vi rigtigt havde fået øjne kom en båd kom ind og lagde sig ved siden af os. De havde en besætning på (bl.a.) to hunde: En Weimaraner og en Spansk Vandhund. Da jeg hjalp dem med fortøjningerne fik jeg hundekys på næsen! Dejlig måde at begynde dagen på!
Havde besluttet os til endnu en overliggerdag. Grunden til det er, at her er hyggeligt- ikke en superyacht i syne- og at verdensmesterskabet i fodbold er begyndt. Der er to interessante kampe i dag: Frankrig-Australien og Danmark-Peru. Sten var blevet gode venner med en af damerne der hvor vi så fodbold i går, så vi gik op og så den første kamp der. Spiste en frokostsalat og så Frankrig vinde 1-0. Da vi sagde, at vi ville komme om aftenen og se Danmark- Perukampen, måtte hun desværre sige, at den kunne hun ikke vise, men fortalte os hvor vi kunne gå hen og se den. Da vi havde set Danmark vinde over Peru gik vi tilbage til Stens veninde og spiste hendes hjemmelavede fiskesuppe med hjemmelavet ruille.

Hjemmelavet fiskesuppe med ruille!

Søndag den 17. juni
Var relativt tidligt oppe og forlod San Peire les Issambres klokken halv ni. Troede -et meget kort øjeblik- undervejs at vi at vi fik vind, men som så ofte før blev vi snydt, så motoren fik lov at arbejde. Havde undervejs et 'insident' med en maltesisk flaget superyacht ('Tribu' på 50x10 meter), der 'indhentede' os men som alligevel mente, at vi burde have vigepligt, da han kom fra vores styrbord side (men altså fra en vinkel der lå klart mere end 22½° agten for tværs). Han kaldte os over VHF'en og anvendte i sin belæring af Sten (der ikke kunne få et ord indført) sprogets værste gloser.
Kom til til Port de Porquerolles, Illes de Hyere klokken to. Et rigtigt feriested, en blanding mellem Samsø og Hornbæk (med en snert af Christiansø) ... og priser der svarer dertil. Da vi kom tilbage fra havnekontoret, mødte vi en dansk pige, der fortalte at de lige var kommet ind og at de er på vej østpå. Vi inviterede Britt og Jan (s/y Vita af Vedbæk) på drinks klokken seks og vi havde et par hyggelige timer.

Mandag den 18. til onsdag den 20. juni
Stille dage i Port de Porquerolles, hyggede os med Britt og Jan. Var ude og cykle en tur og fik badet. Et sted der oser af ferie. Og som skrevet med lidt af Christiansø-stemningen, for når de sidste turistfærger er sejlet, så falder der en ro over havnen.

Cykeludflugt på Illes de Hyere

Torsdag den 21. juni
Sejlede allerede ud af Port de Porquerolles lidt over syv. Der var knapt 25 sømil til Bandol, men Danmark skal spille VM kamp mod Australien klokken to, så vi ville være fremme i god tid så vi kunne finde en bar, hvor vi kunne se kampen og spise en sen frokost. Var allerede fremme klokken halv tolv. Fik en plads ved en af den yderste bro, gæstebroen. Ligger fint i læ, men der er langt over til havnekontoret. Fandt det dog og betalte for tre dage. På vej tilbage, fandt vi også et sted hvor vi kunne se fodbold. Fodboldkampen startede fint, med et mål ret tidligt til Danmark. Et stykke inde i kampen scorede Australien og kampen mistede min interesse. Spiste frokost der, fik nogle ikke særlig interessante salater, men vi blev mætte.

Fredag den 22. juni
Fik vasket lidt her til morgen. Det blæste lidt, som lovet, så det meste var tørt efter vi havde været oppe og købe vores frokost-flute. Tror jeg kommer til at holde af Bandol, dejlig by. Et ret low-key-sted, kun franske gæster, vi er den eneste udenlandske båd og folk er ufatteligt søde. Om eftermiddagen fik vi så skrevet diverse e-mails til Port Napoleon vedr. vores snarlige ankomst og afmastning. Sten er endvidere begyndt at sudere på flypriser men det er ikke nemt, når man ikke har de endelige datoer i Port Napoleon klar endnu.

Lørdag den 23. juni
Sight-seeing i Bandol, en dejlig by hvor der er fin feriestemning, og ikke mange internationale turister. Rigtig hyggelig by at gå rundt i. Selve havnen virker som om det er en havn med 'almindelige' (hvad det så end er?) mennesker, der kommer ned for at nyde deres båd i løbet af ugen, og lave mad ved grillen på broen. Inderst ved bykajen, ligger der en masse ældre latinerriggede både, som man helt klart gør noget for at vedligeholde og holde sejlende; et ret flot syn at se dem ligge der side ved side.

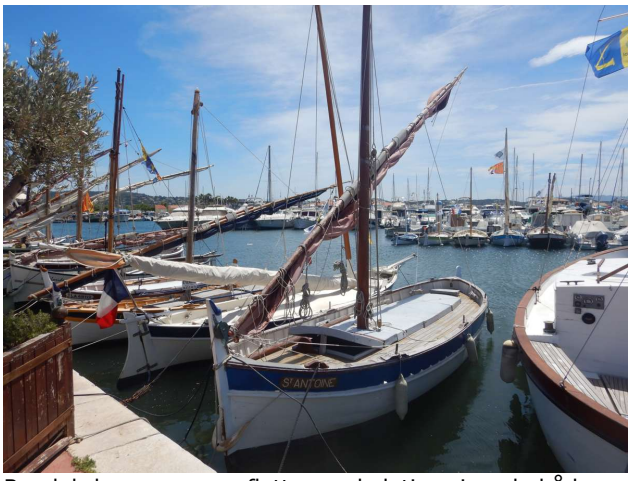
Bandol: her er mange flotte gamle latinerriggede både.

Midt på eftermiddagen lød der en del rå motorlarm oppe fra vejen langs havnen. Har lagt mærke til, at alle forretningerne har skakternede flag i vinduerne, så måske var det noget væddeløb? Da vi kom op og så hvad der foregik, fandt vi ud af, at der på en bane her i nærheden køres Formel 1 race i disse dage, og at dette var en form for markedsføringsarrangement. Der var i alle tilfælde mange lave biler i gadebilledet. Hen på aftenen, da det var blevet køligt, blev der stillet an til et marked, dvs. altså et sådan et 'ting-og-sager' marked. Fandt en hårnål jeg måtte eje.

Søndag den 24. juni
Afgang Bandol allerede klokken syv, der var kun så lidt vind, at vi kunne bruge storsejlet som støttesejl og det var så det. Var fremme i Marseille klokken halv tolv. En utrolig flot

indsejling til havnen. En naturhavn, som jeg godt kan forstå, at ”allerede de gamle grækere” (og før dem fønikiere og, og, og,....) kendte og brugte. I første omgang lagde vi os ind til 'Ponton d'Aceuille' lige ved havnekontoret. De hjalp os så videre ind til en plads i en sejlklub længere inde i havnen, perfekt. Her søndag aften var der liv på broen, folk kom hjem fra deres week-endture og deres dykkerudflugter, så det var hyggeligt. Spurgte selvfølgelig en af de lokale, hvor vi skulle spise vores Boulliabaise, vi fik et forslag, og gik op for at bestille bord til på tirsdag.

Mandag den 25. juni
Havde undersøgt at der (også her i Marseille) var gratis guidede turer rundt i byen, og klokken ti skulle vi mødes med guiden ved metrostationen for bunden af havnen. Det var en fin tur, hvor vi fik set, hvor grækerne grundlagde byen, hvor bymuren har stået og, ikke mindst, de senere års indsats for at rense byen fra dens image som det bla. fremgår af filmen (med en meget ung Gene Hackmann) The French Connection. Og virkeligheden var vist lige så grum som filmens image af at være en narkotika by, styret af den korsikanske mafia. Denne fornyelse af byen blev hjulpet godt på vej af at byen var Europæisk Kulturby i 2013, hvor der ud over midler fra EU også kom penge fra den franske stat og den lokale region. Man kan godt se at der er sket meget.
Lige da vi var kommet tilbage til båden, kom marineroerne og sagde at vi skulle parallel-flytte båden. Den plads vi lå på skulle i aften bruges af en stor motorbåd, hvis plads det er.

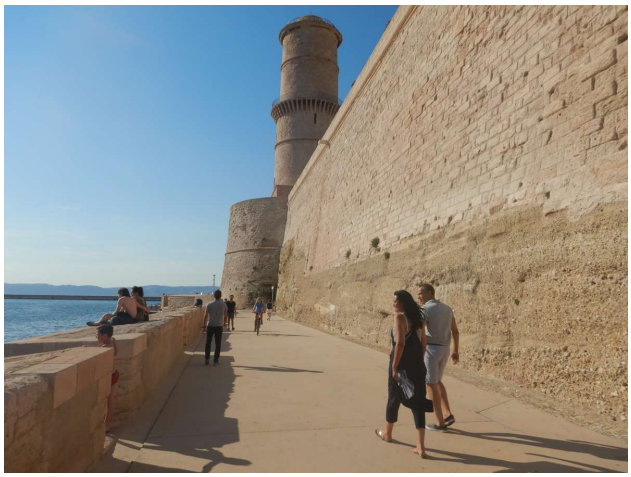
Den ene af de to fantastiske borge der vogter Marseilles indsejling

Tirsdag den 26. juni
Højt oppe over byen er der bygget et fort og oven på det, er der så bygget en kirke: Notre Dame de la Garde. Heldigvis går der en lokalbus derop, og den satte vi os ind i ved ti-tiden her til formiddag. Bussen holder lige udenfor indgangen til porten til marinaen og den kom lige idet vi kom ud af porten; nemt. Det tog tyve minutter at køre derop, flot tur. Egentlig er der ikke så meget ved kirken (måske har jeg set for mange kirker), men udsigten er alle tiders. Der er udsigt over øerne foran byens indsejling, hele naturhavnen og hele byen, hele vejen rundt over Marseille, utrolig flot! Tog også bussen tilbage, men stod af inde i byen og gik så tilbage og kiggede lige ind i et supermarked på vejen. Havde jo lidt travlt i dag: Danmark skal spille fodbold mod Frankrig i dag klokken fire, og vi havde bestilt bord på en restaurant til klokken otte for at spise den verdensberømte bouillabaisse i Marseille. Nåede det hele! Kampen mod Frankrig var ikke særlig ophidsende, den endte uafgjort til alles tilfredshed. Fiskesuppen var også rigtig god og dejlig kraftig, med dejlige fisk og ruille. Ikke noget at klage på her (måske bortset fra prisen).

I Marseilles havn sker der noget hele tiden. i baggrunden Notre Dame de la Garde

Onsdag den 27. juni
Slappe-af dag, ingen planer, og det er fint. Satser på at sejle til Port Napoleon i morgen og så begynder arbejdet med at tage masten af og rigge til, så vi kan sejle i kanaler. Vi har netop på et opslag på porten til vores flydebro opdaget at på søndag er det 'Fête Notre Dame Étoile de la Mer et des Apôtre StPierre et St. Paul' (fik I

den?). Ved denne lejlighed kunne vi så (hvis vi altså stadig var i Marseille) have deltaget i en 'procession til søs med indlagt velsignelse af vores kære båd ('benediction des bateux'); det går vi desværre glip af.

Torsdag den 28. juni
Afgang Marseille kvart over otte. Det blev til fire en halv time for motor, indtil vi var fremme i Port Napoleon kvart i et. Fik anvist en plads og da vi lagde til faldt jeg i vandet! Folk styrtede til for at hjælpe den stakkels kvinde mens Sten blot fortsatte med at ordne fortøjninger og sagde: ”Happens all the time..... she always falls in the water! ... isn't dangerous..... she can swim”. Da jeg hang i luften tænkte jeg kun på mine briller, de blev siddende! De til-ilende ville hjælpe mig op, men jeg sagde at det skulle de ikke, jeg kravlede op af vores badestige, alt imens Sten hentede sit fotografiapperat og forevigede begivenheden. Og min makeup var næsten ikke løbet ud!
Mens vi gik rundt og orienterede os fik vi en aftale om at tage masten af mandag eftermiddag. Det giver os god tid til at gøre klar i god ro og orden. En svensker Jørgen Berg, som også skal have masten med i vores gruppe-transport, fandt vi på pladsen og aftalte at spise sammen i aften. Tog storsejlet af og fjernede tovværk fra dækket og syns vi havde gjort det så godt.

En uplanlagt badetur

Fredag den 29. juni
Mærkelig nok er der i dette kæmpe havnekompleks ikke en dieselstander, så der skal bestilles en tankbil. Fik en aftale om at få fyldt diesel på i eftermiddag, så allerede fra morgenstunden flyttede vi båden, så den lå tættere på cementkajen, hvor dieselbilens slange kan nå hen. Fik tjekket at de øvrige master og bomme fra de andre både i mastetransport-gruppen var der. Så da alt synes at være på plads, synes vi godt at vi kunne bestille flybiletter hjem. Fandt nogle til på torsdag 5. juli, og det giver os fin tid til at få organiseret os efter masten er kommet af. Sidst på eftermiddagen, da vi havde fået diesel på, flyttede vi båden tilbage til gæstebroen.
Her ved gæstebroen ligger der en i øvrigt en Southerly 135! s/y Benimora lidt større og en hel del ældre model end vores, men vi kom selvfølgelig hurtigt i snak med dem. De havde set os komme ind og havde overværet min badetur, og sådan en fælles oplevelse er jo god basis for lidt ”bonding”. Vi inviterede dem på drinks, og det var vældigt hyggeligt. Efter besøget tog jeg en heroisk beslutning og lavede mad på den lokale restaurant.

Lørdag den 30. juni
Når vi nu skal ud på floder, kanaler og i sluser skal vi have flere fendere, så vi har købt fire kuglefendere. En ny håndholdt VHF faldt også ned i kurven. Den vi fik af Mads for 18 år siden, nægter at samarbejde længere; den vil tilsyneladende godt sende, men vi kan ikke høre når der bliver sendt til os. Den nye har så også ATIS, hvilket jeg tror betyder, at dem vi kalder op til, automatisk kan identificere os. Sten skiftede olie i dag og derfor supplerede vi også op med filtre til maskinen.
Om eftermiddagen kørte Sten med vores ny veninde fra Southerly'en til nabohavnen Port Sant Louis, hvor der er et supermarked så vi kunne få provianteret til de sidste dage.

Søndag den 1.juli
Dagen startede med lidt af en nedtur: Da Sten gik op på havnekontoret for at aftale nærmere om at tage masten af i morgen fandt han ud af, at kontoret er lukket søndag, hvad værre var: restauranten er lukket i dag. Det er på restauranten der er fjernsyn! Altså vi kan ikke se Danmark spille mod Kroatien i aften..... der er absolut ikke andre muligheder her i Port Napoleon, og der er fire kilometer til nærmeste anden bar!....

Sten løsnede vantskruer så riggen er klar til at blive løst op hurtigt. Bommen tager vi først af i morgen, for vores solsejl sidder jo over bommen.

Mandag den 2. juli
Havde en aftale om at masten skulle af klokken et, men efter Stens grundige forberedelser i går var vi færdige og klar klokken ni om morgenen! Dryssede lidt rastløse omkring og ved elleve-tiden fik vi at vide, at vi kunne lægge os over til kranen. Derefter var det bare at kigge på, mens tre mænd og tre maskiner (!) tog masten ned. Det gik stille og roligt: Kranen blev sat i position til at løfte masten, maskinen med manden i liften blev kørt op, så han kunne lægge løftestroppen om masten. Så blev masten løftet meget langsomt og forsigtigt af, da den skulle lægges ned, kom der endnu en maskine (traktoragtig); den trak langsomt i bunden af masten, og kranen slækkede af. Efter knapt en halv time lå masten ned og blev flyttet på plads foran Global Nautic for at blive pakket ind.

Masten så rigtig pæn ud, da vi havde pakken den ind

Tirsdag den 3. juli
Den kasse vi skulle pakke med sejl og rig var ikke kommet, da Global Nautic havde glemt at bestille den. Den skulle 'måske' komme i dag,- men det gjorde den ikke. Det skulle blive varmt i dag, så vi startede tidligt med at pakkede masten ind i tæpper omkring beslag, bobleplast overalt og endelig' klingfilm' og tape. Det blev varmt! Det tog sin tid, men vi havde købt materialer, så det var bare at få det gjort. Det så rigtig pænt ud, da vi var færdige, og vi var selv meget tilfredse med resultatet. Nu er mast og bom klar til at blive kørt til Travemünde. Mens vi stod der og svedte (svedte meget) i varmen, kom der en englænder forbi; vi havde tidligere set ham i bådudstyrsforretningen og vi synes at kende ham og nu mente han at genkende os.... så skulle vi lige finde ud af, hvor vi sidst havde set hinanden. Ved fælles hjælp, fandt vi ud af, at vi havde stået på land ved siden af hinanden, det andet år vi var i Messolonghi. Det var Peter og Bridget fra White Rose (en Maxi38) og vi aftalte at mødes senere. Efter arbejdet i varmen gik direkte op på baren og fik os en kæmpe øl. Der ligger en norskflaget båd ved siden af os. Det er to søde unge mennesker (slut tyverne); han (Ivan) er fra Belgien, men arbejder i Norge. Ivan skulle hjem og arbejde de kommende tre uger, så Oda skal være her alene i inden de skal sejle båden op ad floderne. Hun havde en udlejningsbil til rådighed de næste par dage, og spurgte om vi havde brug for at blive kørt et eller andet sted hen. Næhh.... det havde vi jo ikke, bortset fra lige at blive kørt til lufthavnen på torsdag! Det ville hun da gerne! Var det ikke sødt af hende? Vi kunne ikke få armene ned og inviterede hende omgående til middag i aften; det var da det mindste vi kunne gøre!

Onsdag den 4. juli
Kassen kom heller ikke i dag! Det vat lidt af en streg i regningen og det begynder at gå Sten på. Han har det generelt skidt, med ikke at have helt kontrol over sagerne, og her er der intet han kan gøre. Det er meget svært at leve med, at vi ikke har det hele pakket ned i god ro og orden, inden vi tager af sted. Så vi gik lidt rundt og mulede, fotograferede vores grej og lavede lister over det. Global Nautic lovede os at pakke det ned for os, når kassen var kommet, og sende os billeder når det var gjort. Bridget og Peter som vi, som sagt, kendte fra Messolonghi har fået transporteret White Rose hjem til England for at sælge den. De har så købt en katamaran 'Plan B', den nu ligger her i Port Napoleon, som de gerne ville vise frem. Var inviteret til drinks hos dem her sidst på eftermiddagen. Vi var frustrerede over den stadig manglende kasse og de over en mekaniker, der havde brændt dem af og tiden for søsætningen nærmede sig, Det var hyggeligt

at være sammen med dem igen, og udveksle oplevelser. De lovede at tjekke om vores kasse kom, og at den blev pakket. Det lettede lidt, at have nogen på stedet, der ville holde øje med tingene. Vi kunne desværre ikke hjælpe dem med deres motorproblem. Da vi gik derfra, sagde Sten at han ikke havde lyst til at lave mad, så vi gik op på restauranten og spiste. De to bøffer, vi skulle have haft fik Oda, sammen med vores sidste tomater og en halv liter vin. Så var vi klar til at tage af sted. De sidste par dage har jeg haft kontakt med fætter Peter. Han har tilbudt at hente os i lufthavnen i Kastrup. Lækkert! Tænk vi bliver både bragt til og hentet hhv Marseille (Provance)- og København (Kastrup) lufthavne.

Bridget var sød at sende dette billede af vores mast og bom på lastbilen

Torsdag den 5, juli
Skulle heldigvis først med et fly fra Marseille ved et tiden, så vi tog fra Port Napoleon ved halv ti-tiden med Oda ved rattet. Skulle skifte fly i Bryssel, og havde kun to timers overgangstid, så det var en nem tur. At vi så oven i købet blev hentet af Peter i lufthavnen, var bare så dejligt. En meget bekvem tur hjem.
Det har været et forår der har været præget at dårligt vejr med regn i starten og lidt vind her til sidst. Men at Cote d'Azur er blevet så populær forstår jeg godt, her er virkelig smukt, og de gamle bydele i byerne her har virkelig noget at byde på... også ud over souvenirs.

Efterskrift (13. juli)
Allerede dagen efter vi kom hjem, fik vi billeder fra Global Nautic af vores kasse pakket med vores grej. Puuh ha. Det var dejligt. Onsdagen efter fik vi mail og billeder fra Bridget om at masten, bommen var ladet på lastbilen og var på vej nordpå. Så glæder vi os til at se masten, bommen og riggen når vi kommer til Travemünde om et års tid, efter vi har sejlet Troldand op ad kanalerne efter en overvintring et eller andet sted i Frankrig.

Troldand uden mast, klar til Floderne og kanalerne

Mandag den 3. september
Desværre havde jeg reddet mig en generalforkølelse et par dage før afgang og Sten fulgte op med 24 timers forsinkelse. Det var et på krykhusarer med snot ud af all kropsåbninger der tog af sted her til morgen. En fuldstændig ukompliceret tur til Marseille. Tog/Metro til Kastrup ved fire-tiden om eftermiddagen. 'Feriebarnet' (Buller) var med og vi fløj med Brussels Air via Brussel, hvor vi fik en udmærket sandwich. Så videre mod Marseille, hvor vi havde bestilt (og betalt) en shutteltranser til Port Napoleon. Chaufføren tog i mod os i lufthavnen og kørte os til Troldand. Fint! Det var en meget død havn vi nåede frem til ved et-tiden om natten. Ikke en lyd at høre og ikke en vind der blæste, det føltes nærmest som vi var de eneste i den kæmpe havn.

Tirsdag den 4. september
Her til morgen var vi oppe på den lille restaurant og spise morgenmad, og her så vi at folk dukkede frem af deres både,- ikke mange, men vi var trods alt ikke alene. Sten studerede ror og vandlinie fra broen og alt så ok ud. Men det skulle vise sig at det var det ikke! Da vi sejlede ud fra pladsen, var Troldand ikke til at få op

over to knob, så det var ind til kajen og så ned med dykkerbriller, snorkel og spartel og få skrabet de mange ruer af, De sad i et centimetertykt lag på skruen. En god time senere kunne så med normal hastighed flytte til Port St Louis, hvorfra vi i morgen skal sluser ind i Rhône. Sten var noget brugt; hans forkølelse og turen ned til skruen havde trukket søm ud; han var ikke til frokost, så Buller og jeg fik os en gang salat og en øl på en nærliggende restaurant. Herefter så gik vi så i gang med forberedelserne, hvilket bl.a. ville sige at tilpasse fenderbrædder, finde en løsning så vi kunne føre gæsteflag på passende vis (nu hvor der ikke er nogen mast) og endelig handle til de nærmeste dage på det nærliggende supermarked. Fik provianteret, så vi er klar til at sejle ved første sluseåbning i morgen. Aftensmaden fik spiste vi også ude, og var ret trætte efter en god arbejdsdag og den lange rejsedag i går, så vi gik tidligt til køjs.

Næsten færdige med at sluse

Onsdag den 5. september

En meget fredelig dag med meget tidlig afgang, nemlig allerede klokken ti minutter over seks. Ind i slusen efter en kæmpe flodpram som vi lå langskibs ved siden af. Det gik fint, bare 10 centimeters slusning (op eller ned?) og så var vi på Rhone. Så gik det op ad floden.

På forhånd havde vi været medet spændte på strømmen, der her på Rhone han være meget strid. Derfor var ideen bag vores planlægning, at dette stykke skulle klares i eftersommeren, hvor strømmen burde være betydeligt aftaget. På en særlig hjemmeside 'Info Rhône' fra CNR (Companie National du Rhône) gives oplysninger om strømmen målt i m^3/sek. Ved den første sluse Beaucaire siger de informationer vi har samlet op på diverse internet grupper undervejs, at med meget mere end 1200 m^3/sek skal man ikke forsøge sig med vores motorkraft. Heldigvis havde Sten konstateret, at i de seneste dage før vores afgang, havde tallene vist omkring 550-600 m3/sek. Hvad dette egentlig betød i knob, som vi jo er vandt til at tænke i var ikke nemt at vide på forhånd. Fysikkens love tilsiger vel også, at det måtte være afhængigt af flodens tværsnit på et givet sted.... dvs.: bred/dyb flod ved samme vandmængde nødvendigvis betyder mindre strøm'; mens omvendt en smal/mindre dyb flod (der jo skal lade den samme mængde vand passere) vil have mere strøm. Det skulle vise sig at vi på strækket til Avignon (hvor slusen ved Beucaiere passeres), havde strøm mellem 1 og 2 knob, men sjældent mere end 1½ knob.

Der var ikke mange både på floden, og der skete ikke ret meget langs flodbredden. Ingen mennesker og ikke meget bebyggelse. Vi sejler gennem det berømte Camarque, et stort område med strandsøer (og angiveligt vilde heste) men vi så ikke meget andet end kystlinier med bevoksning og væltede træer. Et enkelt sted så vi en saltudvindings-fabrik og vi havde det i øvrigt ret varmt. Egentlig havde det været vores plan at sejle hele vejen til Avignon, men da vi så de smukke hustage ved Vallabrégues (og en lille hyggelig flydebro) besluttede vi os at stoppe her fem kilometer nord for Beaucaire. Gik os en tur i byen og så at de fleste af byens beboere spillede Boule (Petanque) på torvet. Nød os en kølig bajer, mens vi betragtede livet. Det er livet.

Man har helt styr på kuglerne!

Torsdag den 6. september
Vågnede alle tre ved at regnen trommede på ruffet i nat. Faldt dog alle i søvn igen og da vi stod op, så det ud som om at det var klaret op, og i fint vejr tog vi af sted klokken halv ti. Men.... så hørte vi torden rummel i det fjerne (checkede internetsitet 'Blizordung.org og konstaterede at der var betydelig aktivitet syd-vest for os) …. og så det blev til regnvejr .... og der faldt meget regn. Anløb således Avignon i styrtende regn klokken kvart i tolv efter tyve kilometer på floden siden Vallabrégues. Det klarede heldigvis op i løbet af dagen. Stens forkølelse betød, at han var stadig var meget mat, så han blev på båden, mens Buller og jeg foretog hurtig en rekognoscering af byen, som ser meget dejlig ud.

Pont de Avignon

Fredag den 7. september
Planlagt overliggerdag i Avignon. Den berømte 'Pont de Avignon' sejlede vi forbi på vej ind til bykajen i går, men beså nu nærmere fra land-siden. Her er der kun er tre af de oprindelige 22 fag tilbage; resten er skyllet væk! Vandet i Rhone kan løbe virkelig hårdt, og så er der rigtig mange kræfter i det. Seks (franske paver) på stribe flyttede pavehoffet fra Rom til Avignon (det var politik alt sammen) og deres palads står tilbage som et flot monument om deres tilstede-værelse i 1300 tallet. I det hele taget er Avignon en rigtig dejlig by, mange hyggelige stræder, pladser og huse med en dejlig stemning. Vi tog en rundtur med et lille ”fut-tog”som på utrolig vis kunne køre rundt i de smalleste gader. Trold-and lå lige ved bymuren, som er et fantastisk bygværk og bestemt værd og studere, hvilket vi lå i første parket til at gøre!

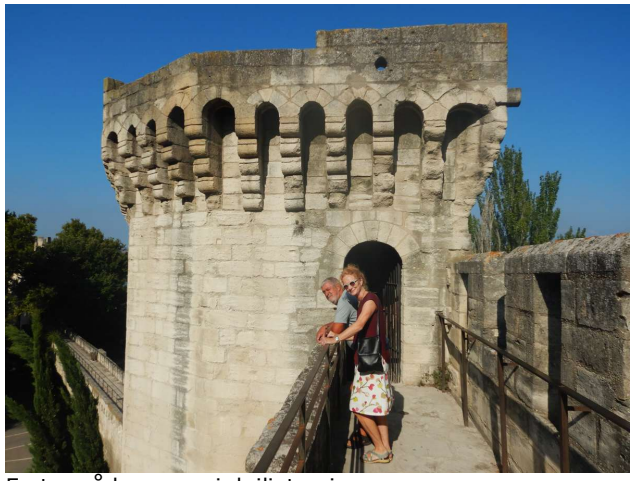
En tur på bymuren i dejligt vejr

Lørdag den 8. september
Har nu studeret Fluviakarte (franske kortbøger som vi har lånt fra hhv 'Ronja' og 'Ferdinand'). Det er de kort man navigerer efter på floder og kanaler, og vi har udset os nogle steder på vejen til Lyon, som vi kunne tænke os, at besøge på vores videre færd. De er nu markeret med røde faner i vores kort. Kom af sted allerede klokken halv ni i strålende sol. Er ved at vende os til at sejle og navigere efter kilometrene langs floden!

Helt alene ved en flydebro i Saint Etienne de Sports

Det er lidt anderledes, men det er jo bare sådan det er. Slusede i gennem ved Écluse d'Avignon og igen ved Écluse de Caderouse og var fremme i Saint Étienne de Sports klokken to. Her er der en lille flydebro hvor der kan ligge to både, men vi fik den for os selv. Gik op for at se på byen, et meget lille sted, så der gik ikke lang tid før vi

fandt det sted, hvor vi kunne spise vores frokostsalat (ja selv Buller er med på bare at tage en salat til frokost). Der ligger et vin-kooperativ lige 100 meter nede ad floden, men desværre var det lukket her i weekenden. Eftermiddagen brugte vi til en tur rundt i byen, - det tog ikke lang tid, for vi skulle ikke gå ret langt før vi var ude ved vinmarkerne. Må indrømme at vi til aften også spiste på den lille lokale restaurant... så nu er vi stamkunder!

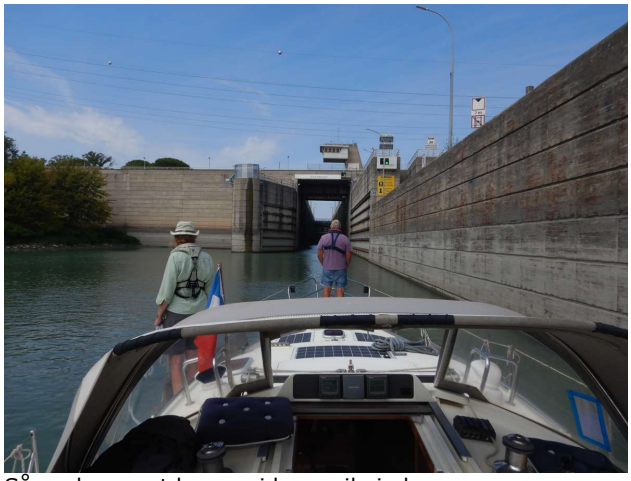
Så er der grønt lys og vi kan sejle ind

Søndag den 9. september
Sejlede fra Saint-Étienne-de-Sports klokken halv ti og cirka ti kilometer oppe ad floden slusede vi 23 meter op i Ècluse Bolene. Var fremme i Viviers klokken halv to. Viviers ligger 'lige rundt om hjørnet inde i en gammel gren af Rhône'. Her er det så måske tid til at forklare lidt om den vandvej vi sejler på. Rhône har siden begyndelsen af 1980'erne være totalt reguleret. Det tidligere nævnte selskab 'CNR' har siden 2. verdenskrig stået for dette arbejde som dels har begrænset de oversvømmelser der tidligere var helt almindelige, dels har gjort Rhône besejlbar med ganske store flodbåde (vistnok op til 180x10m). Det er sket ved, at man de steder hvor faldet på floden har været størst (typisk når den løb ned igennem en dalsænkning) har afspærret floden og gravet en kanal (ja nærmest en alternativ flod). Den følger højdekurven på dalkanten, for så på et passende sted at blive afsluttet med et reservoir, et kraftværk og en sluse, der så kan bringe den sejlende tilbage (på ret køl ;-) til det oprindelige flodløb igen.
Uden for den lille marina lå der en motorbåd (lige på spidsen, der hvor den gamle flodarm møder den nygravede før/efter slusen), der mildt sagt så ud til at være gået på grund. Den stod med stævnen i vejret og hækken under vand som om den var løbet på grund med meget stor fart. Det så lidt dramatisk ud. Senere fik vi at vide, at det er sket her til formiddag. Føreren af båden var først sejlet ind de de ret store røde mærker, der markerer indsejlingen til havnen og selv om folk råbte efter ham lykkedes det at sejle båden på grund (alkohol? Tyveri?).
Gik en tur op til byen, som er en meget velbevaret middelalderby med en kæmpe katedral. Slentrede lidt rundt og nød de fantastiske udsigter over Rhône man har der oppe fra. Der var en fotoudstilling som illustrerede, hvorledes rådhuset led af vandskade. De ledte efter en sponsor for at reparere og vedligeholde, men vi måtte bedrøve dem med at det ikke var os. Men hele byen er utrolig velholdt og bestemt et besøg værd.

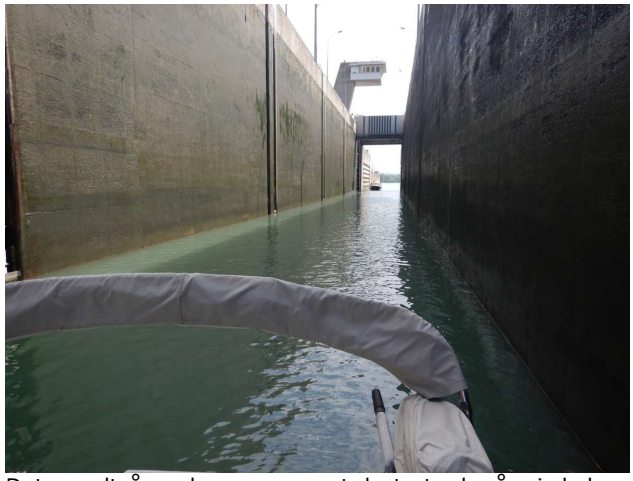
Det ser altså nogle gange noget dystert ud når vi skal sluse 10-20 meter

Mandag den 10. september
Afgang fra Viviers klokken halv ti. Det er lidt køligt om morgenen, så vi starter som regel med en trøje på. En kilometer efter start skulle vi igennem dagens eneste sluse: Ecluse Chateauneuf som bragte os 18, 5 meter op. Det blev varmere op ad formiddagen og ved ankomsten til Cruas var det blevet …. varmt. Der lå en restaurant ved havnen, og intet andet. Det lykkedes mig at tuske mig til en flûtes (som i dette land hedder baguette) der. Den var godt nok frossen, men den fik lidt på risteren og så fik vi frokost.

Ankom til Cruas klokken kvart over tolv og fik udsejlet 14 sømil (=26km) gennem vandet svarende til 21 km over grunden; det er ikke nemt med alle disse tal. Cruas er en sød lille havn uden nogle faciliteter overhovedet, - jo der er en havnefoged og en meget sød en af slagsen. Ventede med at gå de to kilometer op til middelalderbyen til det blev køligt, og forestillede os jo, at der måtte der være en bar oppe. Forkert! Alt i byen er lukket i dag mandag..... Luskede tilbage til havnen og så lidt nærmere på den restaurant lige ved havnen, hvor jeg havde købt den frosne flute. Det så ok ud, så vi tog plads. Det blev en ret sjov aften. Da vi havde siddet der lidt, begyndte en lokal sangerinde at synge lidt blues, og folk begyndte at danse. Da der kom noget Country og Western musik på begyndte en hel lille familie at danse line-dance, flot- især den lille pige på ni år gik til den. Det yngste familie-medlem på omkring tre år gik bare rundt og rundt på dansegulvet og hyggede sig rigtigt.

Vi er nu "Vinland"

Tirsdag den 11. september
Endnu en kølig morgen med trøje på, hvor vi kom af sted klokken ni. Vi fulgtes med en hollandsk båd for der var en sluse, Ècluse Logis-Neuf, allerede to kilometer nord for havnen og så var der mening i at komme igennem sammen. Her blev vi løftet 14 m op. 17 kilometer længere fremme ved Ecluse Beauchastel blev vi igen løftet 14 m op. Ankomst Valance halv to, hvor det var blevet stegende hedt.
Dette sted minder om en helt almindelig marina, med havnefoged-kontor og en restaurant ved siden af og der er supermarked i nærheden- ja endda indtil flere. Også i dag tog vi den med ro indtil hen på eftermiddagen, hvor Sten og Buller gik i supermarkedet.

Onsdag den 12. september
Forlod Valance vi klokken ni. Der var en times sejlads frem til den eneste sluse vi skulle igennem i dag: Burg les Valence. Blev løftet endnu 12,2 meter. Var lidt i tvivl om hvor meget vand der er i havnen Tournon sur Rhône, så jeg kontaktede havnen – eller hvad jeg troede var havnen på FaceBook, og fik det svar tilbage at jeg skulle ringe til rådhuset. Her svarede man ikke! Ringede så til det telefonnummer, der står i Fluviacarte... kom igennem og blev stillet om til en hjælpsom medarbejder, hvor jeg så fik nummeret til havnepolitiet. Så ringede jeg til havnepolitiet, og de kunne hjælpe mig! Fik at vide at der er vand nok, så vi sejlede frejdigt frem mod Tournon sur Rhône med ankomst halv tolv.
Dejlig middelalderby med fin stemning. Vi lå lige neden for en lille vinforretning med et stort udvalg af vine fra området Croze Hermitage og Hermitage. I første omgang tog vi dog blot en øl og besluttede os at spise ude i aften. Mens Sten og jeg holdt lidt kontor og fik os en skraber rekognoscerede Buller omegnen og købte tre dejlige flasker Croze Hermitage til båden. Buller var herefter tour-guide og kunne føre os rundt og se på vinbønderne, der plukkede vin ovre på den anden side af floden.

Seriøs shopping

Kom selvfølgelig i snak med en vinbonde på en af l'Hermitages marker, og han var meget til-

freds med årets høst, både med hensyn kvantitet og kvalitet. Han plukkede en klase druer (syrah der er den drue der bruges til de berømte Hermitage vine, der kun dyrkes på denne sydvendte bjergside), som vi spiste med stor fornøjelse, super stort sukkerindhold. Inden vi kom ned til båden var vi hos den lille vinforretning og handle lidt, og vi fik tilbud om at smage nogle vine, - et tilbud vi selvfølgelig takkede ja til. Planen blev lavet om: spiste på båden og fik en af de nyindkøbte flasker lokal rødvin til.

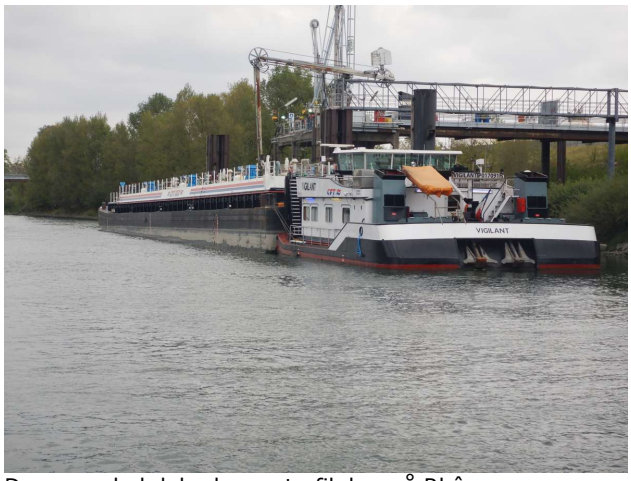

Der er en hel del erhvervstrafik ker på Rhône

Torsdag den 13. september
Afsejling Tournon sur Rhône klokken otte. Det skulle blive en lang dag. Gennem slusen ved Gervans umiddelbart derefter, og blev hævet næsten 12 meter. Endnu en sluse klokken halv tolv nemlig Écluse de Sablon som løftede os endnu 15 meter op, så vi nu alt i alt er knapt 150 meter højere op end da vi var i Port Napoleon. Kom til les Roches de Condrieu klokken kvart i to og fik fyldt 100 liter diesel på (forbrug i gennemsnit siden Port Napoleon har været ca. 3l/timen med en fart over grunden på i gennemsnit mellem 5 og 5½ knob). Det er varmt og det var lige med nød og næppe vi kom op på havnekontoret og betale. Så lige lidt på byen – ikke særlig stor, men fandt stedet hvor vi skulle spise i aften. Det var et nydeligt sted med hvide duge. Fik os tre retters menu og en rigtig fin udsigt med udsigt over den lille havn og hele dalen. Det var en lidt lang aften, men vi fik dejlig mad.

Fredag den 14. september
Afsejling fra allerede klokken otte fra les Roches de Condrieu for vi ville helt til Lyon i dag. Var lidt nervøse for havnefogeden i Lyon ville ikke love mig en plads, da jeg ringede i går. Da jeg fik fat i ham her til formiddag, havde han en plads til os, og vi fortsatte fortrøstningsfuldt nordpå. Kom gennem to sluser som tilsammen løftede os 18 meter op, så vi nu er 160 meter højere oppe end da vi sejlede fra Port Napoleon. Var fremme i Lyon tyve minutter over et. Sejlede op af Saône i en blanding af nostalgisk forfald med penicher og supermoderne havnefrontsudvikling, som vi ser det mange mange andre steder i verden, for eksempel Malmø, men da også i København ved feks. Sluseholmen. Den ret lille havn ligger midt i det store havneudviklingsområde, med moderne bygninger hele vejen rundt og et kæmpe indkøbscenter.

Industriområde syd for Lyon

Lørdag den 15. september
Så skal vi ligge over her i Lyon, for at få set lidt på byen. Buller startede dagen med at gå over i det store indkøbscenter og købe flute og croissanter til vores morgenmad. Efter en rolig formiddag tog vi først en sporvogn og derefter en metro for at komme ind til Lyons kæmpe centrale plads: Place Bellecourt. Her købte vi en bustur rundt i byen. På sådan en tur går det op for en at København er en ret lille by. Kørte rundt i det centrale Lyon i næsten tre timer! En ret stor by med mange forskellige kvarterer. Da vi kom tilbage til Bellecourt, gik vi ned ad Rue Victor Hugo for at finde et sted at spise. Det lykkedes på Place Carnot. Derfra gik vi så tilbage til Troldand, hvor vi fik kaffe i det lokale indkøbscenter, hvor jeg for en tid meldte mig ud af fællesskabet for at kigge lidt på forretning-

erne. Sten lavede en dejlig spagetti til aftensmad på båden. Hertil en af de af Buller indkøbte flasker Croze Hermitage og derefter kaffe med Armanac.

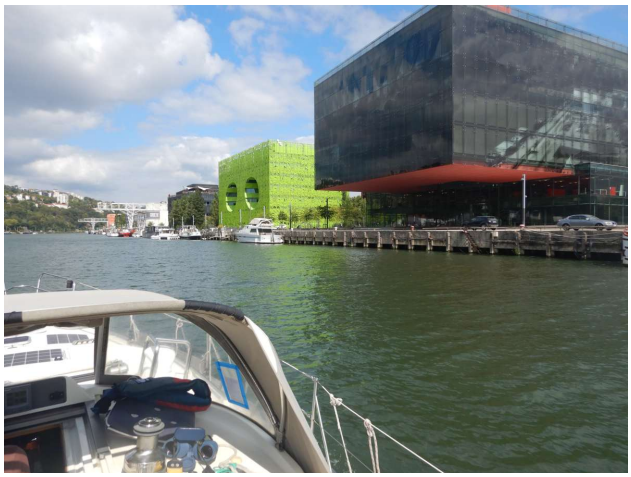
Indsejlingen til Lyon

Søndag den 16. september
En meget stille dag. Buller gik ture langs floden, og Sten og jeg var lidt på kontoret. Stens knæ gør ondt og begrænser hans aktionsradius ret meget, hvilket irriterer ham, og han bliver helt ærligt ind i mellem lidt utidig. I eftermiddags var der et danseoptog inde i byen. Det ville jeg gerne opleve, og Buller var med på den. Vi tog så sporvogn og metro derind og forsøgte at

Der er virkelig gang i udviklingen af de gamle havneområder i Lyon

finde frem til danserne. Det var ikke svært at finde folkemængden, der var stimlet til byen for at se på, men det meste af tiden så vi direkte ind i folks nakker, - og dem var der rigtig mange af. Prøvede at følge optoget fremad i håbet om at finde hul i folkemængden, men det var faktisk umuligt. Kom man lidt væk fra hovedstrøget, skulle man gennem afspærringer, hvor tasker skulle kontrolleres. Fik en drink på en bar undervejs,- og håbede så på at mængden ville opløse sig, - men nej! Altså .. ikke den store succes,- tiden kunne være brugt bedre.

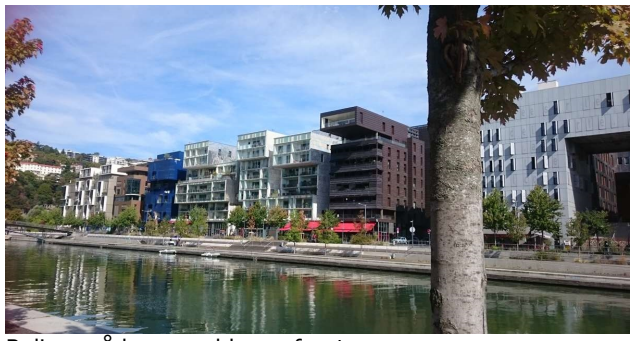
Boligområderne ved havnefronten

Mandag den 17. september
Havde set at der også her i Lyon er gratis guidede ture. Dette med gratis guidede rundture er noget der tilsyneladende er ret almindeligt. Man finder på nettet ud af hvor og hvornår turen starter og så møder man bare op. Vi har brugt systemet så forskellige steder som i Santiago de Chile, i Montevideo og i Marseille. Og som navnet siger er det gratis om end der selvfølgelig betales 'drikkepenge' til guiden (han skal jo leve og det er typisk studerende med god viden og sprogkundskaber).
Stens knæ drillede stadig væk så Buller og jeg tog sporvogn og metro ind til Place Bellecourt (nu kan vi snart turen og kan det der med de offentlige transportmidler i Lyon). Ved statuen af Louis den XII fandt vi guiden med den hvide paraply: Nico. Han var en meget vidende og underholdende fyr, og tog os over på den anden side af Saône og førte os rundet i Lyons ældste bydel. En meget charmerende del af byen. Blev introduceret til et meget lokalt begreb: at Trabulere; det vil sige at bevæge sig rundt i byen gennem byens baggårde, Trabuls. Problemet er, at man skal vide, hvilken gadedør man skal gå ind ad for at ende i en Trabul, og så komme videre ud til en anden gade. Da vi havde Trabuleret et par gange, var jeg mere geografisk rundforvirret end normalt. Fra den gamle bydel gik vi over en bro til den del af byen der ligger mellem de to floder: Le Rhône og La Saône.

Rhône den, vilde, voldsomme og maskuline og den blide, føjelige og feminine flod Saône. Her gik vi rundt i kvarteret Croix Rousse, som blev udbygget da silkeindustrien havde sit indtog i Lyon i 1700 tallet. Her er husene høje og der er højt til loftet, således at der var plads til vævene. Også her er der Trabuller, og her har turistforeningen lavet nogle ruter, så man kan finde dem ved mærker og således opleve systemet. Her bor de unge, de hippe og gadekunst og grafitti af

Dejlige baggårde vi kom igennem da vi "Trabulerede"

mange forskellige slags pynter husmurene. I det hele taget er der ret meget kunst i gaderne i Lyon og det giver byen et meget alsidigt og moderne præg. Efter tre timer sluttede turen på Place Terreaux, hvor Buller og jeg i går ikke kunne komme frem på grund af menneskemængderne. Fik os en velfortjent øl (syns vi selv). Købte en frokost-flute, og spiste, da vi kom tilbage til Sten på Troldand. På vej tilbage havde Buller og jeg udtænkt en plan: for at spare Stens knæ kunne vi tage flodbåden fra vores havn til den gamle by og så spise den sidste aftensmad med Buller. Efter et parligeledes velfortjente- timer på ryggen, førte vi så planen ud i livet. Vores guide havde forklaret os, at hvis vi ville have rigtig Lyon-mad - og i rigelige mængder - så skulle vi sikre os at der stod ”bouchon” på restauranten. Det viste sig at Buller allerede havde udset sig et sted, da vi gik her i formiddags og dér gik vi ind og fik et dejligt måltid som Buller til og med tog på sin konto.

Lyon er meget kendt for malerier på murene

Tirsdag den 18. september

Selv om Buller skulle af sted i dag, så var der tid til et besøg på Museé des Confluences. Tog sporvognen derhen, selv om det kun var et stoppested. Det er et meget nyt museum i meget moderne omgivelser. Det beskæftiger sig med menneskehedens historie og livets oprindelse, fortalt i temaer.... evolution, biologi, antropologi (kultur) og religion. Måske havde vi ikke tid nok (man skulle nok have sat en hel dag af til at se det ordentligt), men bygningen var lidt fortænkt og udstillingerne virkede lidt rodede.... men det var flot sat op!

Bochuse er fra Lyon

Sten tog sporvognen tilbage og Buller og jeg gik og tog flûte med tilbage til frokost. Begyndte vaskeprojekt, som var lidt kinesisk, da tørretumbleren tog to timer og vaskemaskinen kun én, men det gik i fin stil. Mangler lidt tørremuligheder på Troldand når der ingen rig er på. Fik afregnet med havnemesteren og bestilte taxa til Buller. Han blev afhentet klokken tre og vi tog en tårevædet afsked. Har været rigtig hyggeligt at have feriebarn med igen. Så gjorde vi klar til at sejle i morgen.

Onsdag den 19. september
Stille og rolig afgang fra Lyon klokken kvart i ni og sejlede gennem slusen ved Cauzon. Skulle kun hæves fire meter, men det tog sin tid, for det så ud til, at tre mand skulle gøre det manuelt. Vi blev lidt nervøse for sluselamperne tændtes og slukkedes,- en rød lyste og så lyste den grønne

"Han løb hovedet ind i muren"

også- og så slukkedes de begge; forvirringen var på et højt niveau, men endelig var der kun en grøn og vi kunne sejle ind i slusen. Var fremme i Trévoux klokken kvart over tolv, klar til en afslappet eftermiddag. Sidst på eftermiddagen tog vi cyklerne frem og cyklede op til kirken, hvor vi parkerede dem, for at gå en afslappet tur i den lille middelalderby. Skal nok vænne os til at gå i byen til lidt senere, for det er alt for varmt for de lokale at bevæge sig ud før lidt senere på aftenen for byen var meget død.

Torsdag den 20. september
Egentlig havde vi overvejet at blive her en dag mere, men med den dejlige tur vi var gået i går, syntes vi ikke at der var noget at blive her efter. Lettede halv ni efter jeg havde været oppe på den nærliggende campingplads for at hente flûte og to croissanter. De to croissanter fik vi til morgenmad undervejs, og vi håbede vi kunne finde en lille bro at ligge ved inden vi nåede Macon. I nat lå vi sammen med en franskmand vi allerede havde mødt i Lyon og han sagde at de er en bro i Montmerle de la Saône. Den satsede vi så på og var fremme i Montmerle klokken halv elleve og besluttede os til at slå os ned her. Igen en dejlig lille fransk by uden for lans lov og ret. Dejligt sted og gå en stille aftentur. Planlægger at sejle mod Macon i morgen.

Fredag den 21. september
Vi sov længe, til klokken halv ni! For ud af sengen og jeg gik til bageren efter flute og croissant. Var ude af havnen klokken ni, med te og croissant i hånden og kurs mod Macon. Slusen ved Drace stod åben med grønt lys, så vi sejlede direkte ind og blev hævet og godt tre meter op. Videre mod Macon hvor vi var klokken halv et. En stor lidt kedelig marina, men med el og vand og brusebade. Her bliver vi nok et par dage og udnytter tiden til at se lidt nærmere på Macon. Det har været en overskyet dag og det har været køligt. Hen under aftenen blæste det op og det blev faktisk så koldt, at vi fandt sokkerne frem.

Der er en del kommerciel trafik på Saône

Undervejs til Macon havde vi hørt en metallisk skrabende lyd fra maskinen og lidt efter begynd

Alt imens køerne står og tygger drøv i vandkanten

te den at ryste kraftigt! Standsede omgående maskinen, og Sten for ned for at undersøge

sagen: intet at se! Startede så forsigtigt maskinen igen.... og det lød normalt. Vi fortsatte forsigtigt frem, -og det blev ved at lyde normalt, så vi var ved godt mod. Teorien er nu at skruen har fanget et eller andet (who knows what, men der er meget skidt nogle steder her i floden) og at vores rope-cutter samt diverse operationer med gearet frem og tilbage, løste problemet der i situationen var lidt skræmmende. Blev efter oplevelsen enige om at der skulle kigges på skruen når vi kom i havn. Heldigvis er vandet 25 grader og Sten er ikke forkølet mere, så det var et overskueligt projekt. Det ser ikke ud til at der er noget galt, ud over at skruen (stadig) er meget begroet. Det stiller os overfor spørgsmålet om vi skal have båden på land her til vinter, så vi kan få skruen renset ordentligt af. Stens badetur blev selvfølgelig betragtet fra en anden båd. Som et resultat kom en venlig englænder over for at spørge til problemet. Det viste sig at han havde sejlet Southerly 42RS tidligere, men nu (som han selv udtrykte det) var gået over til ”the dark side”, det vil sige at han havde købt motorbåd. Han blev selvfølgelig inviteret på en øl for han ville gerne se båden. Så blev vi inviteret på en øl på en motorbåd og det er sjovt at se, hvor meget plads der er indvendigt i sådan en der var nøjagtig samme størrelse (35fod) som Troldand.
Der ligger en lille restaurant her i forbindelse med marinaen..... og den er lille! Da vi kom der op sad der allerede otte amerikanere, og så skulle det lige beregnes, hvor vores bord skulle stå. Det endte med at vi blev inviteret til at sidde sammen med amerikanerne, som gjorde meget ud af at understrege, at de var fra Californien tydeligvis fordi de ikke var særlig stolte over den øjeblikkelige situation 'over there'. Det blev en meget hyggelig aften. De havde lejet en flodbåd og har sejlet her på floden i en uge og nu delte deres veje sig, de skulle holde ferie forskellige steder i Frankrig.

Lørdag den 21. september
Rengøringsdag: Sten fik vasket dæk og overbygning og jeg fik støvsuget. Så følte vi os også gode og holdt en siesta, pakkede vores cykler ud og tog ind til Macon og gjorde nogle indkøb. Det er en tur på knapt tre kilometer og en fin tur langs floden. Som vi havde set på vej op forbi Macon i går var forbi-sejlingen spærret lørdag og søndag (der er en omfarts-mulighed). Dette skyldtes som vi nu kunne se at floden neden for promenaden var omdannet til racerbane. Det gik voldsomt stærkt og larmede i betydelig grad. Et enkelt uheld med en båd på hovedet (en fører, der åbenbart ikke kunne klare de voldsomme hastigheder og manøvrer) så vi da også. Mere fredeligt var det senere under vores rundtur da vi kom til globryllup. To par der var på rådhuset for at få ordnet den civile/-juridiske del af festen. Det er noget alle par her i Frankrig skal inden man evt. føjer en religiøs ceremoni oven i. Her har man nemlig total adskillelse af stat og kirke ..... naturligvis. Det ku' vi lære noget af i Danmark. De to par havde i øvrigt tydeligvis oprindelse i en af Frankrigs tidligere kolonier i Nordafrika og hele oplevelsen var meget farverig og spændende.

Et meget gammelt træhus i Macon

Søndag den 22. september
Nu da Sten havde fået vasket overbygningen så flot i går, var det tidspunket at polere den; det gjorde vi så her til formiddag,- det er ikke helt perfekt, men det er rigtig flot. Så skulle armene også hvile. Cyklerne blev også luftet lidt i dag, hvor vi tog en tur langs Saône, hvor der er fine cykelstier. Nåede lige at komme tilbage inden det begyndte at regne. Nok det første tegn på, at der er en front der lige skal passere os.
Har talt lidt på knapperne om vi skal fortsætte i morgen. Vejrudsigten siger at temperaturen vil falde ti grader, og der vil være nordenvind med pust op til 14 m/s. Tror det bliver for koldt i

cockpittet under sådanne forhold .... når nu det ikke er nødvendigt vi har jo stadig masser af tid.

Mandag & tirsdag den 23-24. september
Da vi sløvt slog øjnene op tjekkede vejrudsigten havde den ikke ændret sig, så vi trak dynen op over ørerne og sov videre. Eneste plan for dagen er at finde et supermarked og få handlet lidt. Det forblev dårligt vejr med regn og især rusk, så vi var glade over, at vi havde besluttet os til at blive endnu et par dage. Vi fandt supermarkedet og fik handlet det vi skulle. Oprindelig havde vi tænkt på at overvintre her i Macon, men efter vi nu havde været her, er vi glade for at vi har fået plads lidt længere nordpå, for marinaen er ikke særlig charmerende og byen ej heller, i det mindste ved første øjekast.

Macon er en smuk gammel by

Tirsdag den 25. september
Kom af sted klokken kvart i ni, iført "blå mænd", hue og vanter! det var rigtig koldt. Temperaturen uden for her til morgen var bare 4° og vi har her i løbet af natten for første gang benyttet vores lille el-varmeovn (el er inkluderet i havnepengene her). Efter 10 kilometer op ad floden skulle vi igennem en sluse Ormes, hvor vi blev løftet to og en halv meter. Planen var at sejle til Tournus, kun cirka 30 kilometer, men da vi kom frem, så det ikke særlig imødekommende ud, ja faktisk så det ud som om der var helt lukket for sæsonen, så vi sejlede videre mod Chalon sur Saône, som vi har hørt meget positivt om. Der var vi så fremme klokken tre. Var den sidste båd, der kom ind i havnen, og kom til at ligge ved modtagelsesbroen, hvor der hverken var strøm eller vand. Men i modsætning til de efterfølgende udlejningsbåde, der måtte lægge sig langs kanalkanten uden for marinaen, havde vi da adgang til bad og toilet. Fik tilbud om at flytte til en rigtig plads, når der blev en ledig plads i morgen. Dejlig hyggelig havn, med fin service. Et af de steder vi havde overvejet som vinterhavn og faktisk kontaktede, men her var alt udsolgt for vinteren og det kan vi egentlig godt forstå. Der ligger et indkøbscenter på den anden side af gaden. Dér gik vi over for at handle lidt her sidst på dagen. Der er en Carrefour - og den er stor! Rigtig stor, vi nåede ikke at se det hele, vi nøjedes med mad- og vinafdelingen og alene vinafdelingen var enorm!

Onsdag den 26. september
Overliggerdag som planlagt i Chalon sur Saône. Der var marked oppe ved rådhuset her til formiddag, så der cyklede vi op. Dejligt marked, som vi ikke rigtig har set det siden vi sejlede ved den franske Atlanterhavskyst. Her var alt hvad hjertet kunne begære af friske fødevarer og specielt udvalget af diverse 'spegepølse-typer' og oste var enormt. Det var altså lidt koldt her til formiddag, så da vi skulle have vores formiddagskaffe, så fandt vi en café i solen og så føltes det dejligt. På cykel fulgte vi derefter en rute der er afmærket og kom på den måde rundt i hele byen, som er utrolig dejlig, stemningsfuld og med flotte huse. Præges måske af lidt romantisk forfald, men det skal der vel også være plads til.

Torsdag den 27. september
Endnu en dejlig overliggerdag, med planer om at gå på museum om eftermiddagen, så der var ti til lidt kontorarbejde til formiddag. Museumsbesøget var en lidt spøjs oplevelse, det var et museum der omhandlede Frankrig under 1. og 2. verdenskrig, og hvorfor nu bruge tid på sådan et provinsmuseum om det? Da vi overalt, selv i den mindste landsby ser mindesmærker for lokale faldne i Den store Krig (og her taler vi om 1914-18) mindes vi om hvilket et enormt slagteri, der var tale om i skyttegravene i Nordfrankrig. Nu var Danmark jo neutrale i 1. verdenskrig (og i øvrigt tjente vi godt med penge på at forsyne bl.a. vores sydlige naboer med tvivlsom dåsemad til tropperne, heraf begrebet gullashbaroner), så for os er det ikke en central del af vores historieforståelse. I modsætning

hertil, er krigen noget som har præget den franske nationalkarakter og også til dels forklarer, hvad der skete i 2. verdenskrig. Her sluttede den tidligere krigshelt marchal Pétain en slags fred med tyskerne og var leder af en lyd- og samarbejdsregering i Vichy. Efter krigen blev han nærmest betragtet som en landsforræder. Jeg tror ikke der er mange besøgende på museet (der er kun åbent 2½ time to dage om ugen). Sammen med en meget vidende ældre herre, der fungerede som guide, var det et meget interessant besøg hvor Sten (igen) overraskede mig ved sit let-flydende fransk (selv siger han at det er smask fuldt af fejl).... men det virker.

Alle franske byer har et mindesmærke til ære for de af byens borgere der faldt i 1. verdenskrig

Fredag den 27. september
Det var koldt her til morgen! Så vi var iført blå mænd da vi sejlede fra Chalon sur Saône klokken kvart over otte. Vi er ved at vænne os til at vi ikke behøver at spise inden vi tager af sted, for der er jo ikke noget der stiller sig skråt når vi sejler. Det var en meget smuk, kold morgen. Mosekonen bryggede - eller hvem det nu er der brygger på en flod- så det så ud som skyerne groede op af floden. Da det blev til at vi sejlede i tætte skyer og ikke kunne se mere end 50 meter frem, var det ikke så idyllisk mere! Ikke sjovt at sejle i tyk tåge på en smal flod. Heldigvis lettede tågen efter en times tid og vi kunne få en let forsinket morgenmad. Efter 30 kilometer skulle vi hæves lidt over tre meter i slusen ved Ecuelles. Det gik fint og vi var fremme i Seurre klokken kvart i et. Seurre er endnu en hyggelig lille by som hurtig er set, men også et sted med meget flotte huse og et gedigent middelalderpræg.

På vej fra Chalon sur Saône så det ud som om at skyerne voksede op af havet

Lørdag den 28. og søndag den 29. september
Har, som skrevet mange gange, ikke travlt, og dette er et sted, hvor vi virkelig kan komme ned i tempo. Her sker absolut intet og vi har ingen planer, - ud over at der skal fyldes vand på og spules dæk! Det fik vi så alt sammen overstået søndag.

I Seurre lå der en danskeget Peniche, bygget i 1906. Vi fik lov at se den. Her er kaptajnens kahyt... og der var badeværelse i samme stil

Mandag den 30. september
Da vi ikke skulle så langt i dag, spiste vi morgenmad inden vi sejlede fra Seurre kvart i ni. Slusen er lige uden for havnen, og her blev vi løftet næsten fire meter. På Facebook har jeg været i kontakt med en dansker (Jens på La Sardina), der er på vej sydpå i en sejlbåd. De skulle nu ligge i Saint Jean de Losne. Det bliver

hyggeligt at møde dem. Da vi var fremme i Saint Jean de Losne klokken kvart i elleve, lå der to danske både! Ja, så der blev taget pænt i mod os. Det var Casiopeia med Ivan og Mona ombord og La Sardina (en Albin Viggen!) med Jens og Yurny ombord. Det var en fin modtagelse, der endte med at vi blev inviteret på middag hos Ivan og Mona. En meget hyggelig aften, hvor vi alle seks udvekslede erfaringer. Begge både er på vej til Middelhavet. La Sardina for første gang, Casiopeia er på vej tilbage til Middelhavet efter et par sæsoner på kanaler.

Mandag den 1. oktober
Nu er vi blevet lidt forvirrede. Havde jo egentligt planlagt at overvintre i Auxonne, men nu erfarer vi, at der ikke er en kran-mulighed i Auxonne. Det er der her, og vi vil meget gerne have set på skruen inden vi fortsætter nordpå næste forår. Heldigvis er det det samme selskab (H2O) der driver de to havne, så der er ingen problem i at flytte kontrakten hertil.... men så ligger der en Southerly i Auxonne, som vi gerne vil se og som vi har en halv aftale med... vi er i syv sind!

Saint Jean de Losne, en lille overskuelig sluse

Tirsdag den 2. oktober
Har vendt vores problem med de andre danskere her og som kender begge havnene. Så nu har vi besluttet os til at bliver her i Saint Jean de Losne, og får så mulighed for at komme et par timer på land i foråret.
Cindy sejler i en peniche: Emily. Hun er fra Californien og vi har mødt hende et par gange undervejs og Emily skal også overvintre her i Saint Jean de Losne. Lige nu ligger hun ovre ved bykajen, og vil gerne ind og ligge her i havnen, fordi hun skal væk et stykke tid. Da der ikke er mange pladser til sådan en peniche her, skulle hun ind på den plads, hvor vi ligger langskibs. Da hendes besætning tog hjem til USA i går, havde jeg lovet at hjælpe hende. Da vi var klar til at flytte over til vores vinterplads, gik jeg over til bykajen og hjalp hende med at flytte Emily. Sten var sejlet ud i bassinet så Emily kunne komme ind. Da hun var på plads sejlede Sten op på siden af hende og jeg sprang over på Troldand og vi sejlede over på vores plads i H2O's marina. Nu kan vi så bygge rede. Jens og Yurny skal have båden op her og skal flyve hjem fra Nice, så de har lejet en bil i Dijon som så skal afleveres i Marseille. De inviterede os på køretur til Château du Clos de Vougeot. En flot tur gennem hjertet i det franske vinland. Sten fik mulighed for at købe lidt til vinkælderen. Vi inviterede dem til middag og havde en hyggelig aften.

Château du Clos de Vougeot

Onsdag den 3. oktober
Der var marked her i byen i dag. Det var ikke særlig stort, men hyggeligt. Nu er vi begyndt at overveje at købe billetter hjem, så vi ville lige op på turistkontoret for at finde ud af mulighederne for at komme til en lufthavn i Paris. Det ser nemlig ud til at det er muligt at tage et TGV direkte fra Dijon til Charles de Gaulle lufthavnen,- det vil jo være nemt. Derefter udestår der så bare at finde ud af, hvordan vi kommer til Dijon. Efter besøget på turistbureauet gik vi på det lokale museum, hvor der var en beskrivelse af Saint Jean de Losne historie som knudepunkt for kanalsejlads, handel og skibsbyggeri.

Cindy ville forære mig en flaske hvidvin fordi jeg havde hjulpet hende. Jeg takkede og Sten sagde til hende, at den skulle hun tage med, når hun kom over til middag hos os i aften.... og det gjorde hun så.

Torsdag den 4.oktober
Havde hørt fra Jens og Yurni at der var kommet endnu en dansk båd. På vores morgentur gik vi over og hilste på dem. Derefter tog vi os sammen og brugte resten af formiddagen på at få købt flybilletter og togbilletter til TGV, alt i mens jeg vaskede tøj. Vejret er lunere i dag, så vi kunne gå med bare arme. Dejligt.

Fredag den 5. oktober
Nu når vi ved, at vi skal hjem på tirsdag, er vi stille og roligt begyndt at pakke båden sammen og rydde op. Har varmen kørende det meste af tiden for det er altså begyndt at blive koldt her.

Lørdag den 6. oktober
Da vi flyttede båden her over i tirsdags, var det planen at vi ville fylde diesel på, på vejen (det foregår ved en selvbetjeningstank på en flydeponton ude i floden) ..... det smuttede: Det blev så i dag, det skulle gøres. Efter turen var maskinen jo dejlig varm og Sten kunne så skifte olie og filtre samt vinterklargøre motoren. Det drillede "lidt"...; men det blev gjort. Det var dejligt, da det var overstået. Alt imens det stod på vaskede jeg, så nu er det kun småting der mangler. Da vi var færdige gik vi en eftermiddagstur på havnefronten og fik os en velfortjent øl.

Søndag den 7. oktober
Så skulle det endelig afgøres, hvad vi skulle have med hjem. Der står jo en tur til Etiopien på programmet i februar, så der skal vi jo have sommertøj med. Hvis der bliver plads til Stens store kamera, så tager vi også det med. Lige nu ser det ud til, at det kan lade sig gøre. Da dagen var gået havde vi pakket og var helt klar, og på spisebordet lå listen med ting der skal gøres i sidste øjeblik.

Mandag den 8. oktober
Formiddagen gik med at ordne de ting der kun kan gøres i sidste øjeblik. Jeg var lidt hysterisk over bussens afgangstidspunkt, for på turistkontoret havde de oplyst ét tidspunkt og på internettet og busstoppestedet, stod der et andet tidspunkt ..... Nå jeg gik op på turistkontoret for at spørge igen,- der var lukket,- så gik jeg resolut ind i en kiosk ved busstoppestedet og spurgte om de vidste noget. De var meget sikre på at bussen kørte 13:26, men at vi nok skulle vare der et par minutter før, for den kunne godt komme lidt tidligere. Således beroliget, gik jeg tilbage og vi lukkede og låste Troldand af for vinteren og afleverede nøglen på havnekontoret. Bussen kørte en meget flot og lang tur til Dijon. Fik set en masse på vejen og fandt blandt ud af at der er et stoppested nærmere ved havnen end det vi brugte; det skal vi prøve at huske når vi skal tilbage hertil i foråret. Og så var prisen for 1½ times buskørsel bare €1.50 (med toget tager det bare ½ time men så er prisen også €12) Fandt hurtigt vores hotel i Dijon. Tog lige en slapper og begav os ud i byen. En meget charmerende og overskuelig by. Turistforeningen har arrangeret nogle messingpile i gader og på fortorve, så man bliver ført rundt og se de vigtigste seværdigheder.

Detalje på domkirken i Dijon

Domkirken Notre Dame er virkelig flot, men egentlig er det gadebilledet med de mange gamle, skæve bindingsværkshuse i flere etager der står stærkest i men erindring. Var lidt matte så vi spiste tidligt og var også tidligt på puden.

Tirsdag den 9. oktober
Skulle med et TGV fra Dijon klokken syv til Paris Charles de Gaulle. Alt gik efter planen.

Karakteristisk gadebillede i Dijon

Var i De Gaulle ved ni-tiden og nåede i fin stil flyveren ved 11-tiden til København. Klokken tre var vi så hjemme i Grenågade og så gik vi i gang med den sædvanlige rutine: Sten til Netto for at købe Stryns leverpostej; jeg gik til bageren for at købe rugbrød og til Brugsen for at købe ost,. Så nu er vi hjemme.

En route Charles de Gaule

Egentlig sluttede efterårsturen lidt pludseligt, men Saint Jean de Losne, indbyder ikke til ophold uden for sæsonen, her er meget dødt. Stedet liver lidt op her i week-enden, men det er kun lidt, så vi tog en heroisk beslutning og er nu hjemme nu i en dejlig Indian Summer.
.... og så på gensyn en gang i april næste år.